

Phần hướng dẫn cách tìm bài giảng (nghe MP3)

CHỨNG ĐẠO CA

Pháp sư Thích Từ Thông giảng tại giảng đường chùa Vĩnh Nghiêm TP. Hồ Chí Minh, mỗi sáng chủ nhật lúc 8 giờ đến 9 giờ 30 phút từ ngày 04/10/ 1998 đến 03/10/1999

:

Thi ca 1 → Thi ca 56 (Kỳ 01 → Kỳ 46)

CĐC 01: NHÂN THỨC TƯ TƯỞNG CÁC BỘ KINH – Kỳ 1 (ngày 4/10/1998)

- 00.01.23: (00 giờ, 01 phút, 23 giây)
Trước khi nghe kinh phải nhận thức được tư tưởng của bộ kinh: Thừa, Giáo, Khế lý, khế cơ.
- 00.03.00: 1/ Nhơn thừa: Giữ Tam quy, ngũ giới(giới: biệt biệt giải thoát).
- 00.12.25: 2/ Thiên thừa: Tu Thập thiện nghiệp đạo. Hưởng phước báo cõi trời do hạn chế được tham sân si.
- 00.19.42: Trời là gì? “ Thiên tính tịch vô âm. Thương thương hà xứ tâm. Phi cao diệc phi diễn. Đô chỉ tại nhân tâm”.
- 00.21.29: Không tử: “Nhĩ tính thiện ngôn bất đọa tam ác. Tập thiện cố chấp duy nghiệp tương tư”.
- 00.25.00: Trời, Phạm phu cũng ta.
- 00.25.19:3/ Thanh văn thừa: Tứ quả sa môn(Tu đà hoàn. Tư đà hoàn. A na hàm. A la hán). Tu giáo lý Tứ đế. Đề ý Bát chánh đạo.
- 00.27.43: “Đệ tử tầm sư dị. Sư tầm đệ tử nan”
- 00.35.55: Bát chánh đạo: Chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mệnh, chánh tinh tấn, chánh niệm, chánh định.
- 00.38.47:4/ Duyên giác thừa: Giáo lý trung thừa, duyên sanh(Thập nhị nhân duyên). Vô minh không tạo nên con người.
- 00.41.42: “Thật tánh vô minh là Phật tánh”
- 00.45.21:5/ Đại thừa: Tư tưởng liễu nghĩa, khó nghe khó hiểu.
- 00.47.11: Giáo: Tạng giáo(tam tạng giáo điển). Thông giáo(giáo lý Tứ đế). Biệt giáo(đại thừa). Viên giáo(Chứng đạo ca).
- 00.48.10: Giáo lý tam quy ngũ giới là nền móng →Giáo lý Thập thiện→Giáo lý Thông giáo(Tứ đế)→ Giáo lý Biệt giáo(đại thừa).
- 00.52.13: Bảy cách lễ Phật:

1. Ngã mạn lễ
2. Cầu danh lễ.
3. Cung kính lễ.
4. Phát trí thanh tịnh lễ: Không lễ mà lễ.
5. Chánh quán tâm thành lễ.
6. Biến nhập pháp giới lễ.
7. Thật tướng bình đẳng lễ: Vạn pháp do duyên sanh. Vô tướng.

01.03.13: Khế cơ không khế lý. Khế lý không khế cơ(chân lý không bắt bẻ được như Chứng đạo ca).

CĐC 02: TIỂU DẪN – Thi ca 1 – Kỳ 2 (ngày 11/10/1998)

00.02.00: Tiểu dẫn: Chứng đạo ca là gì?

00.03.27: Giáo lý liễu nghĩa thượng thừa thuộc hệ khế lý, viên giáo.

00.07.35: “Thiện ác chi bảo như ảnh tùy hình”

00.10.00: Học Phật sợ nhân quả, không sợ nhân quả là tà kiến.

00.19.21: Chứng đạo ca là thi ca của người chứng đạo.

00.29.20: Chết không có gì để mất nên không có gì phải sợ. Đó là chứng đạo.

00.32.00: Người chứng đạo không quan trọng tuổi thọ.

00.38.12: “Lô sơn vân vũ Chiết giang triều.

Vị đáo thiên ban hận bất tiêu

Đáo dĩ hoàn lai vô biệt sự.

Lô sơn vân vũ Chiết giang triều”

(Mù tủa Lô sơn sóng Chiết giang.

Khi chưa đến được hận muôn ngàn.

Đến rồi nhìn lại không gì lạ

Mù tủa Lô sơn sóng Chiết giang)

00.41.50: Người đạt đạo nhìn vạn pháp “Tri kiến vô kiến”

00.53.00: Thi ca 1: Cái thấy của người chứng đạo.

00.00.56: “Bậc tuyệt học vô vi nhàn đạo”

00.56.27: Người nhàn đạo không tu những cái vật vĩnh li nhi mà coi như tu rồi hết.

“Thượng sĩ nhất quyết nhất thiết liễu.

Đản đặc bồn mạc sàu mạc

Như tịnh lưu ly hàm bảo nguyệt.

Ký năng giải thử như ý châu.

Tự lợi, lợi tha chung bất kiệt”.

00.58.36: Cần ôm gốc quan tâm chi cảnh ngọn(Pháp môn tu Như huyễn tam ma đề).

01.00.36: Người nhàn đạo là bậc tuyệt học vô vi, nhìn sự vật hiện tượng không có gì quan trọng,

01.01.20: Đeo ông Phật trong người là đeo niệm chánh, niệm giác, thực tướng vạn pháp là vô tướng.

01.04.05: “Nhị thừa hữu học cập vô học”

(Hữu học: Tu đà hoàn, Tư đà hàm, A na hàm)

01.06.01: “Vọng không trừ, tưởng chẳng cầu chân”.

Vọng tưởng không cần trừ vì không có thực thể, chỉ cần
tỉnh thức giác ngộ chánh niệm, chơn như tự có.

01.13.29: Hạnh nhân nhục: Pháp nhân, sanh nhân(nhân giữa con
người với con người).

01.16.40: Hạnh Bồ thí ba la mật.

01.18.30: An lành= Trí tuệ ba la mật độ+ Bồ thí độ+ Nhân nhục độ.

**CĐC 03: Thi ca 1: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHÚNG ĐẠO – Kỳ
3 (ngày 18/10/1998)**

00.01.30: “ Tuyệt học vô vi nhân đạo nhân.

Bất trừ vọng tưởng bất cầu chân”.

00.06.30: Đã là vọng tức không có thật nên không cần trừ. Chỉ cần
tỉnh thì có chân không cần trừ vọng tưởng, chẳng cầu
chân như mà vẫn sống trong chân như.

00.09.27: “ Vô minh thật tánh tức Phật tánh.

00.09.30: Vô minh không có thật tánh. Thật tánh của tham, sân,
si...là tánh an lành giải thoát. Thật tánh của vô minh là
Phật tánh.

00.16.41: “Ảo hóa không thân tức Pháp thân”

(Thân ảo hóa với Pháp thân cũng vậy.

Ảo hóa thân là hiện tượng của Pháp thân).

00.16.53: Pháp thân: Bản thể chân như duyên sanh ra vạn
pháp(Pháp tánh không tuệ học).

00.19.53: Pháp thân duyên khởi ra thân ảo hóa của chúng ta. Phật
cũng có Pháp thân như vậy.

00.20.56: Pháp thân:_ Tầng thức, Nhất thiết chủng thức, A lay
da(Duy thức học).

_ Như Lai Tầng(Kinh Thủ Lăng Nghiêm).

_ Như Lai Viên Giác Diệu Tâm(Kinh Như Lai

Viên Giác)

00.24.25: Phật có ba đức: Pháp thân đức

Bát nhã đức(Bồ đề vô thượng)

Giải thoát đức(Niết bàn vô thường).

00.25.25: “Ảo hóa không thân tức Pháp thân”.

00.25.59: Không: Không có thực thể, không có tự ngã chơn thật bất
biến cố định.

00.29.09: Ảo hóa thân và Pháp thân bất tức bất ly.

00.30.33: “Pháp thân giác liễu vô nhất vật”.

00.31.03: “Liễu liễu kiến vô nhất vật.

Diệc vô nhơn diệc vô Phật.

Đại thiên sa giới hải trung âu...”

(Thấy rất rõ không hề có thật vật

Cũng không người, không có Phật trời chi!

Cõi đại thiên như bọt bóng nổi chìm...)

00.36.30: Đề ý ngã chấp, pháp chấp.

00.38.44: Tu hành phải diệt trừ Tà kiến.

00.41.00: “Bản nguyên tự tánh thiên chân Phật”

- 00.41.30: Pháp thân là thiên chân Phật, bản thể chân như không hề mất.
- 00.42.48: “Ngũ uẩn phù hư không khừ lai”
- 00.43.31: Thân con người(Ngũ uẩn)được kết hợp bởi: Sắc(vật chất), Thọ, Tưởng (Tâm và Tâm sở), Thức(Bát thức tâm vương). Thức uẩn biến dạng ra (nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý, mạng, alayda) thức.
- 00.45.18: Ngũ uẩn sanh diệt hợp tan trong bầu hư không vô tận A lay da, Nhất thiết chủng thức, Như Lai Tạng.
- 00.49.13: “ Tam độc thủy bào hư xuất một”. (Tam độc: Tham, sân, si).
- 00.56.32: “Gọi Tam độc thực tánh không hề độc
Ví như bọt bèo, sanh diệt huyễn hư
Hễ u mê thì Tam độc hoành hành
Bằng tỉnh thức, không sao tìm được chúng”.
- 00.57.23: Trục chỉ.
- 00.59.45: Nhân đạo: Học đạo→Hành đạo→Chứng đạo.
- 01.17.20: Tam độc có hay không do con người Mê hay Giác. Thực chất Tam độc không có thật.

CĐC 04: Thi ca 2: Cái thấy của người chứng đạo về NHƠN PHÁP – Kỳ 4 (ngày 25/10/1998)

- 00.03.00: Cái thấy của người chứng đạo về vấn đề NHƠN và PHÁP.
- 00.03.05: NHƠN là con người. Vậy con người là gì?
- 00.03.38: Con người không là con người gì hết mà là một tổng hợp duyên sanh gọi là Sắc thủ thú(sắc, thọ, tưởng, hành, thức) thuộc Ngũ uẩn, Thất đại. Vì là duyên sanh nên không có thực thể cố định, bất biến gì hết.
- 00.04.54: Dưới mắt người học đạo con người gọi là nhơn vậy thôi chỉ là sắc thủ thú.
- 00.05.57: Đề ý vấn đề vô ngã của con người. Nhân duyên hòa hợp rồi tan rã trong vũ trụ. Tan rã nhưng không hề mất. Nhơn vô ngã.
- 00.08.12: PHÁP là cái gì?
- 00.08.27: Pháp là “ Nhậm trì tự tánh quý sanh vật giá”.
- 00.11.17: Mỗi sự vật là một pháp, chỉ cái gì thuộc về vật chất có hình dáng kích thước không lẫn lộn cái này với cái kia.
- 00.11.54: “ *Chứng thật tướng vô nhơn pháp.
Sát na diệt khước A tỳ nghiệp*”.
- 00.12.54: Thật tướng: Vô tướng bất tướng.
- 00.13.24: Chứng thật tướng thấy cõi đời Vô tướng.
Vô tướng đồng với vạn pháp giai không.
Tướng PHÁP, NHƠN mà chẳng có gì!
A tỳ nghiệp vì gì mà hiện hữu.
- 00.14.35: Giải thoát nhiều hay ít do chứng thật tướng nhiều hay ít.

- 00.19.34: Nhơn và pháp đều do duyên sanh.
- 00.19.57: Địa ngục A tỳ không hiện hữu(Chứng thật tướng vô nhơn và vô pháp).
- 00.25.34: Mê thì tham sân si hoành hành, sống trong địa ngục.
- 00.26.16: A tỳ: Địa ngục vô gián(vô gián: khô liên tục không có kẻ hở).
- 00.32.20: Thấy vạn pháp duyên sanh như huyễn nên tri túc có an lạc.
- 00.34.00: Địa ngục: Khả yếm, khả khí, khô cụt, bất lạc, vô và hữu.
- 00.40.28: Phải kiểm tra hàng ngày ta có đọa A tỳ hay không? Khô hữu gián hay vô gián(đọa địa ngục A tỳ)?
- 00.42.59: *“Nhược tương vọng ngữ cuồng chúng sanh
Tự chiêu bạt thiết trần sa kiếp”*
(Đấy lẽ thật, đây lời nói thật.
Nói cho mình và hy vọng đến với ai kia.
Không có ý chi dối gạt phỉnh phờ
Được phép thế! Dù thề độc cũng xin cam nhận).
- 00.45.50: Đạo Phật không được thề.
- 00.46.44: Trục chỉ.
- 00.46.58: Chứng đạo thấy cõi đời vô tướng.
- 00.47.12: Phật truyền cho ông Ca Diếp:
“ Pháp pháp bản vô pháp
Vô pháp pháp diệt pháp
Ngã phó vô pháp thời.
Pháp pháp hà tăng pháp”
- 00.48.16: Vạn pháp giai không, đừng tìm không vì đương thể tức không. Cái không ở trong cái có.
- 00.52.52: Thương hải tang điền vị thế sự chi đa biến.
- 00.55.46: “ Thiên đường hữu lộ tùng tâm ngộ.
Địa ngục vô quan tự tánh hôn”
- 00.56.56: Nghiệp A tỳ nếu có do nhị chấp(chấp nhơn và chấp pháp).
- 00.58.04: Sát na: 1 phần triệu của khoảnh ngón tay.
- 00.59.00: Người học Phật không được THỀ.
- 01.00.24: Thi ca 3: Cái thấy của người chứng đạo sự màu nhiệm của Như Lai thiền.
- 01.06.48: *“Đón giác liễu Như Lai thiền.
Lục độ vạn hạnh thể trung viên
Mộng lý minh minh hữu lục thú
Giác hậu không không vô đại thiên”*
- 01.06.57: Thoát chứng nhập NHƯ LAI thiền định
Vạn hạnh tròn mà lục độ cũng châu viên
Còn mộng mơ, thấy có áu nẻo luân hồi.
Khi tỉnh thức, cõi Ta bà tìm không ra dấu vết.
- 01.10.13:Được quả A la hán phải trải qua: Noãn(ấp ủ)→Đảnh(tu tập chân lý)→ Nhẫn(chứng) →Thế đệ nhất.

01.12.00: Như Lai thiên: (Thân, khẩu, ý) vô thất, Nhất thiết(thân, khẩu, ý) nghiệp tùy trí huệ hành. Trí tuệ tri(quá khứ, hiện tại, vị lai)vô ngại. Vô dị tướng. Vô bất định tâm.Vô bất tri hi xả. (Dục, Niệm, Định, Tinh tấn, Giải thoát, Giải thoát tri kiến)vô giảm.

CĐC 05: Thi ca 3: Cái thấy của người chứng đạo SỰ MÀU NHIỆM CỦA NHƯ LAI THIÊN – Kỳ 5 (ngày 01/11/1998)

- 00.01.00: “ Đón giác liễu Như Lai thiên
Lục độ vạn hạnh thể trung viên
Mộng lý minh minh hữu lục thú
Giác hậu không không vô đại thiên”.
- 00.03.06: Có nhiều thứ thiên: Sơ thiên(Ly, sanh hi lạc địa), Nhị thiên(Định, sanh hi lạc địa), Tam thiên(Ly hi, diệu lạc), Tứ thiên(Xả niệm thanh tịnh địa).
- 00.21.15: Như Lai thiên(Thập bát bát cộng pháp).
- 00.38.13: Thành tựu 18 pháp bát cộng thì Lục độ vạn hạnh tự có đầy đủ.
- 00.38.40: Nói về hạnh bố thí.
- 00.44.34: Bố thí ba la mật: Bố thí lục căn đối với lục trần.
- 00.46.44: “ Dục thủ nhất thừa vật ố lục trần.
Lục trần bát ố hoàn đồng chánh giác”
- 00.49.53: “: Thoát chứng nhập NHƯ LAI thiên định
Vạn hạnh tròn mà lục độ cũng châu viên
Còn mộng mơ, thấy có sáu nẻo luân hồi.
Khi tỉnh thức, cõi Ta bà tìm không ra dấu vết”
- 00.51.16: Trời là ai? ở đâu? “ Thiên thánh tịch vô âm.
Thương thương hà xứ tâm.
Phi cao diệt phi diễn
Đô chỉ tại nhân tâm”
- 00.52.30: Theo đạo Phật, Trời là con người cụ thể vẫn đi đứng nằm ngồi, lấy tu Thập thiện làm chuẩn.
- 00.56.20: Giữ ngũ giới, hưởng phước báu Nhơn thừa.
- 00.57.00: “Còn mộng mơ, thấy có sáu nẻo luân hồi.
Khi tỉnh thức, cõi Ta bà tìm không ra dấu vết”
- 00.58.27: Cảnh giới Cực lạc, chúng sanh chỉ thọ hưởng điều vui.
Chúng sanh khổ sở ghê gớm là địa ngục.
- 01.06.04: Trục chỉ.

CĐC 06: Thi ca 4, 5: Cái thấy của người chứng đạo về TỘI PHƯỚC và THIÊN ÁC – về TỈNH TÁM VÔ NIỆM- Kỳ 6 (ngày 08/11/1998)

- 00.06.00: Huyền Giác thiên sư thệ nguyện:
“ Nhược tương vọng ngữ cuồng chúng sanh
Tự chiêu bạt thiết trần sa kiếp”

- 00.10.30: “ *Vô tội phước, vô tổn ích*
Tịch diệt tánh trung mạc vấn mịch
Tỉ lai trần kính vị tăng ma
Kim nhật phân minh tu phẫu tích”
- 00.11.40: Thiện: Tăng ích; Ác: Tôn giảm. Tôn ích (Tôn: ác. Ích: thiện).
- 00.17.25: *(Tội là chi, phước lại là chi?*
Đa mang chi hai gánh nặng như chì!
Ai bắt tội? Ai là người chịu tội?)
- 00.18.47: Tâm là: “Tam điểm như tinh tượng.
 Hoành câu tợ nguyệt tà.
 Phi mao tùng thử đắc.
 Tổ Phật giả do tha”
- 00.26.00: Tổ Quy sơn: “ Kim sanh tiện tu quyết đoán.
 Tướng liệu bất do biệt nhơn
 Túc ý vong duyên bất dữ chur trần tác đối.
 Tâm không cảnh tịch chỉ vị cửu trệ bất
 thông”
- 00.30.00: Tội không là gì hết. Làm trái với lương tâm, đạo lý thì tự đau khổ không ai bắt tội.
- 00.32.11: *Thiện là chi, ác cũng lại là chi?:* Làm thiện là phù hợp với tự tánh thanh tịnh vốn có không ai chấm điểm nên an lành. Làm ác có thể sửa lại thành thiện để cái ác tự mất.
- 00.36.00: *Sợ làm chi hai danh tự vô nghi!:* Thiện ác, tội phước là danh tự vô nghĩa do ta tự đặt).
- 00.37.10: *Sợ cái đáng sợ! Lương tâm tự hành hạ lấy:* Cái đáng sợ do lương tâm tự hành hạ. Biết lỗi thì sửa lỗi, lỗi tự hết.
- 00.40.14: Chúng ta có thể đọa tam đồ hay có Bồ đề Niết bàn ngay trong cuộc sống hiện tại.
- 00.40.43: *Gương lòng sáng, xưa nay ta vốn có*
Mặc cho bụi mờ vĩnh viễn chẳng quan tâm
Ngày hôm nay, có cơ hội lau chùi
Sáng soi thấy, “phước” và “tội” không ai ban ai phạt!
- 00.42.43: Thiện ác chi bảo như ảnh tùy hình.
- 00.45.44: Trục chi.
- 00.46.12: Giáo lý Phật đào tạo cho con người có đức tánh tự tôn. Ta có quyền tự tôn vì Bồ đề Niết bàn do chính tự tâm ta tạo ra.
- 00.46.32: “Nhược nhơn dục liễu tri.
 Tám thế nhất thiết Phật.
 Ứng quán pháp giới tánh.
 Nhất thiết duy tâm Phật”
- 00.47.06: Nên nhìn vạn pháp bằng thập như thị. Vấn đề là giữ gìn tâm không sống bằng tâm súc sanh, ngựa quỳ.

- 00.48.41: Bản chất vốn có của con người là Tri kiến Phật, Như Lai Viên Giác Diệu tâm, Thể tánh tịnh minh, Chơn tâm thường trú.
- 00.50.05: Phải tin “Bản nguyên tự tánh thiên chân Phật” trong ta, không nên sợ bất cứ một sức mạnh vô hình nào.
- 00.52.30: Người theo đạo Phật chỉ sợ nhân quả. Hạn chế vọng tâm, sử dụng chơn tâm.
- 00.54.05: Chơn tâm: Giữ chánh niệm, biết rõ, kiểm tra được việc sắp làm, sắp nói tăng ích hay tổn giảm để tạo nhân tốt.
- 00.59.19: Nghiệp là hành động của Thân khẩu ý được biểu hiện cụ thể. Tâm chủ động gieo nghiệp nhân thiện hay bất thiện .
- 01.04.16: *Thi ca 5: Về tịnh tâm vô niệm.*
- 01.07.16: Tĩnh tâm là tĩnh tâm cách nào? Vô niệm làm sao?
- 01.08.42: Tu hành đừng ước mơ vô niệm. Vấn đề là niệm(nghĩ tưởng) cái gì?
- 01.15.13: Xa ma tha(chận đứng) những gì không cần thiết. Nhận thức sự vật hiện tượng để sống phù hợp chân lý.

CĐC 07: Thi ca 5,6: Cái thấy của người chứng đạo về TĨNH TÂM VÔ NIỆM- XÁ NGÃ XÁ PHÁP là THÀNH PHẬT – Kỳ 7(ngày 15/11/1998)

- 00.01.03: “*THÙY VÔ NIỆM? THÙY VÔ SANH?
NHƯỢC THỰC VÔ SANH VÔ BÁT SANH
HOÁN THỦ CƠ QUAN MỘC NHÂN VẤN
CẦU PHẬT THI CÔNG TÁO VẤN THÀNH*”.
- 00.02.30: “*Ai là người thường ước mơ vô niệm
Ai là người hằng mong đạt đến vô sanh
Vô niệm vô sanh là ước mơ cuồng vọng hảo huyền
Rất oan uổng! Hóa đá một kiếp người tràn đầy linh
động.*”
- 00.12.46: *Đề trắc nghiệm, xin hỏi, “ông Robot” người máy
Quả Bò đê! Bao năm tháng nữa, ông thành?
Hỏi là hỏi vậy thôi, hỏi tức trả lời
Ai can đảm, đủ sức chờ ông giải đáp”.*
- 00.14.35: Trục chỉ.
- 00.15.00: Tu đạo Phật, rất cần CHÁNH NIỆM mà không cần VÔ NIỆM.
- 00.27.30: Muốn có chánh kiến, chánh tư duy, chánh tinh tấn, chánh mệnh, chánh, chánh định phải có chánh niệm. Thí dụ.
- 00.30.44: Đạo Phật chấp nhận nhân quả và nhân duyên, không chấp nhận nhất thần giáo.
- 00.35.22: Có chánh niệm mới có chánh định, phát sanh trí tuệ nhận thức chân lý. Học Phật không sanh trí tuệ là tu sai.
- 00.36.50: Nhận thức chân lý là gì?
- 00.37.03: “ Đản đắc bồn, mạc sâu mật
Như tịnh lưu ly hàm bảo nguyệt

- Ký năng giải thử như ý châu
 Tự lợi, lợi tha chung bất kiệt”
 (Cần ôm gốc quan tâm chi cành ngọn...)
- 00.37.10: Chánh trí tuệ là gì? Tu như huyễn tam ma đề làm ôm gốc.
 Quán vô thường, vô ngã, nhơn không, pháp không là cành nhánh.
 Quán khổ, bất tịnh là lá, ngọn.
- 00.40.30: Đức Phật không lúc nào rời chánh niệm.
- 00.40.50: Chánh niệm nuôi lớn Ngũ căn, phát triển Ngũ lực, gìn giữ Thất thánh tài, trưởng dưỡng Thất giác chi.
- 00.40.50: Ngũ căn: Tín, tấn, niệm, định, huệ.
- 00.41.00: Thất thánh tài: Tín, giới, văn, tài, quý, niệm, định, xả.
- 00.41.50: Thất giác chi: Trạch pháp, tinh tấn, hỉ, khinh an, niệm, định, xả.
- 00.43.16: Chánh niệm # Thất niệm (tùy phiên ngữ)
- 00.44.00: Tu thiền phải đặt đối tượng mình quán chiếu cái gì?
- 00.45.42: Hành thâm Bát nhã ba la mật đa thời chiếu kiến ngũ uẩn giai không.
- 00.45.22: Bát nhã→Pháp hữu vi như huyễn.
- 00.46.30: Tu cầu vô niệm, vô sanh(đoạn diệt) là tu sai.
- 00.48.50: Niết bàn không có chỗ nhất định.
- 00.51.16: “Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh”(Vô sanh pháp nhãn, sanh mà không thật sanh, diệt không thật diệt, sanh rồi diệt, diệt rồi sanh).
- 00.58.11: Cái học cái hành của người học Phật là thiếu dục tri túc.
- 00.58.45: Tu đường đòi hỏi nhiều, đừng mong cầu thành Phật mà nên tùy theo khả năng của mình.
01. 01.23: “Dục tri tiền thế nhân
 Kim sanh thọ giả thị.
 Yếu tri lai thế quả.
 Kim sanh tác giả thị”
- 01.05.40: *Thi ca 6: Về xả ngã pháp xả pháp là thành Phật.*
- 01.10.22: Thẻ vắng lặng: Phật tánh, Tri kiến Phật, Như Lai Viên giác Diệu Tâm.
- 01.13.00: “ Chư hành vô thường.
 Thị sanh diệt pháp.
 Sanh diệt diệt dĩ.
 Tịch diệt vi lạc”
- 01.17.30: Đương thể tức không: Không chẳng khác vật chất. Vật chất chẳng khác không, không là vật chất.

**CĐC 08: Thi ca 6, 7: Cái thấy của người chứng đạo về XẢ NGÃ
 XẢ PHÁP là THÀNH PHẬT - LẬP TRƯỜNG và LÝ
 TƯỚNG CỦA MÌNH – Kỳ 8(ngày 22/11/1998)**

- 00.01.12: Thi ca 6: Xả ngã xả pháp là thành Phật.

“ PHÓNG TỬ ĐẠI MẠC BẢ TRÓC
 TỊCH DIỆT TÁNH TRUNG TÙY ÂM TRÁC
 CHU HÀNH VÔ THƯỜNG NHẤT THIẾT KHÔNG
 TỨC THỊ NHƯ LAI ĐẠI VIÊN GIÁC”

- 00.04.11: “*Thân tứ đại ðừng sanh tâm chấp ðắm
 Quay trở về thể vắng lặng của chính mình
 Ðói thì ăn, khát uống ngại ngùng chi?
 Gọi là Ngã thể, vẫn hư thì ðời còn chi thật.*
- 00.09.36: Phật tử tại gia tu thập thiện không nhất thiết phải ăn chay trường.
- 00.11.21: “ Vô cầu thắng bố thí. Cần thủ thắng trì chay”.
- 00.14.24: Phật Thích Ca ra ðời khai thị ngộ nhập tri kiến Phật cho con người. Còn ðối với thú vật Phật không có trách nhiệm.
- 00.17.24: *Các hành pháp luật vô thường chi phối hết
 Tuệ nhãn nhìn, ðương thể tức không
 Hiểu sâu xa, quán chiếu tận nguồn chân
 Tánh của vạn pháp, là NHƯ LAI VIÊN GIÁC”.*
- 00.21.39: Không nên sợ hãi, ðau khổ vì luật vô thường.
- 00.25.02: Tánh của vạn pháp là tánh thanh tịnh Viên Giác, bất biến tùy duyên, tùy duyên bất biến không gây ðau khổ cho ai.
- 00.28.50: Trục chỉ.
- 00.30.06: Thân tứ đại: Hữu tình chúng sanh, huyễn thân.
- 00.40.18: “*Dược y bất tử bệnh. Phật hóa hữu duyên nhơn*”.
- 00.44.20: Ðam mê luyến ái nặng nề về thân: Chấp ngã. Nhẹ ý niệm chấp ngã thì ý niệm chấp pháp cũng nhẹ.
- 00.44.36: “ *Ðường ðời muôn vạn nẻo
 Không có cũng không không
 Hỏi người làm gì ðó.
 Chơi !*
- 00.48.15: Thi ca 7: Về lập trường và lý tưởng của mình.
- 00.48.30: *Nếu ðược nói tôi lập trường thẳng thắn.
 Để tỏ ra lời của một chân tăng
 Huynh ðệ nghe, nghịch ý chẳng chung lòng
 Gay gắt trách, tôi xin cam nhận hết”*
- 00.55.30: Tổ Quy sơn: “ Kim sanh tiện tu quyết ðoán.
 Tướng liệu bất do biệt nhơn.
 Tức ý vong duyên bất ðữ chi trần tác ðối.
 Tâm không cảnh tịch cử vị cửu trệ bất
 thông”
- 00.57.36: *Tôi không thích ba hoa vật vãnh.
 Thích học ðiều Phật tổ ðịnh ninh
 Diễn rõ căn nguyên “liễu nghĩa thượng thừa”
 Không ðược vậy, tôi không còn gì ðể nói.*
- 00.58.21: Ba hoa vật vãnh: Nói chuyện tầm thường.
- 01.04.51: Trục chỉ.

01.07.54: Chúng đạo là học hành sống theo chánh pháp. Chúng đạo còn tùy theo mức độ thực hành.

01.09.50: Đề ý thường kiến.

CĐC 09: Thi ca 8,9: Cái thấy của người chứng đạo về TÂM TÁNH là NGỌC MA NI; TƯƠNG QUAN của NGŨ NHÃN và NGŨ LỰC – Kỳ 9 (ngày 29/11/1998)

00.02.54: “*MA NI CHÂU, NHÂN BÁT THỨC
NHƯ LAI TÀNG LÝ THÂN THẬU ĐẮC
LỤC BAN THÂN DỤNG KHÔNG BÁT KHÔNG
NHẤT LỎA VIÊN QUANG SẮC PHI SẮC*”.

00.03.36: Ma ni châu: Như ý châu: Ví tâm tánh trong sáng của chúng ta.

00.12.11: Như Lai Tàng: Alayda: Thức tâm của ta (Như: Bản thể chân như bất biến. Lai: Hiện tượng tùy duyên).

00.17.00: Sáu thần dụng thấy sắc mà phi sắc.

00.17.04: Sáu thần dụng: Thấy, nghe, ngửi, nếm, xúc, biết.

00.18.45: Một Viên quang, rằng không nhưng lại phi không

00.18.46: Viên quang: Tâm tròn sáng.

00.24.27: Thấy, nghe, ngửi, nếm, xúc, biết không rời tâm mà không phải là tâm (Lục giải nhất diệt vong).

00.27.55: Nên nhìn vạn pháp bằng giáo lý duyên sanh (sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc)

00.30.02: Chúng thật tướng: Vạn pháp giai không (Từ những cái không có gì sẽ tạo ra cái có).

00.33.04: Mọi phiền não hàng ngày chỉ là chùm gởi, khách trần, đến đi. Cần phát hiện chơn tâm của ta.

00.33.20: Trục chỉ.

00.37.49: Chúc nhau “Cát tường Như Ý”

00.40.45: Sử dụng ngọc Như Ý: Chúng thật tướng thấy vạn pháp giai không.

00.44.05: Bốn cách lễ Phật quan trọng: Chánh quán tâm thành lễ. Phát trí thanh tịnh lễ. Biến nhập pháp giới lễ. Thật tướng bình đẳng lễ (Vô tướng).

00.47.20: Phật: (Lý tức Phật, Danh từ, Quán hành, Tương tự, Phân chứng, Cứu cánh) tức Phật.

CĐC 09: Thi ca 9: MỐI TƯƠNG QUAN CỦA NGŨ NHÃN VÀ NGŨ LỰC.

00.53.18: “*TỊNH NGŨ NHÃN, ĐẮC NGŨ LỰC
DUY CHÚNG NÃI TRI NAN KHẢ TRẮC
KÍNH LÝ KHÁN HÌNH KIẾN BÁT NAN
THỦY TRUNG TRÓC NGUYỆT TRANH NIÊM ĐẮC*”

00.54.50: Ngũ nhãn: Nhục nhãn, Thiên nhãn, Pháp nhãn, Tuệ nhãn. Phật nhãn.

01.12.45: Ngũ lực: Tín, Tấn, Niệm, Định, Tuệ.

01.17.00: Chúng vô thường vô ngã: Không quan trọng cái mà mọi người quan trọng.

CĐC 10: Thi ca 10: Cái thấy của người chứng đạo NHỮNG PHÚT GIẤY TỰ NHƯ - Kỳ 10(ngày 06/12/1998)

- 00.20.20: “ *THƯỜNG ĐỘC HÀNH, THƯỜNG ĐỘC BỘ
ĐẠT GIÁ ĐỒNG DU NIẾT BÀN LỘ.
ĐIỆU CỒ THÂN THANH PHONG TỰ CAO
MAO TUY CỐT CAO NHÂN BẤT CỐ.*
- 00.22.23: “Hòa nhi bất đồng”
- 00.23.33: Có ba hạng thiện tri thức: (Giáo thọ, Đồng hạnh, Ngoại hộ) thiện tri thức
- 28.23: “ *Tôi chấp nhận cô đơn trên đường đạo.
Vui một mình, vui theo nhịp bước chân đi
Tôi những mong có pháp lữ chung lòng
Cùng tiến bước vào Niết bàn thường lạc*
- 00.41.16: “Nam nhi tự hữu xung thiên chí.
Hưu hướng Như Lai hành xứ hành”
- 00.41.58: *Không như ý tôi nguyện làm người cô lỗ.
Sống theo mình, sống với gió mát trăng thanh
Dù xương tro, thân đét, thịt teo gầy
Không ân hận, tôi vui với lập trường kiên định ấy.*
- 00.51.00: Quán vô thường, khổ, vô ngã, bất tịnh, nhân nhục, từ bi: Trị bệnh khổ về tâm.
- 00.51.56: Trục chỉ.
- 00.52.00: Cần xác định lập trường, có ý chí quyết tâm, chấp nhận cô đơn nhưng không lập dị.
- 00.59.00: Tu Đại thừa không cần nhốt mình. Mắt, tai, mũi, lưỡi vẫn sinh hoạt bình thường. Cần tỉnh thức, vô nhơn vô pháp, như huyễn. Cần ôm góc đùng chạy lung tung. Văn Tư Tu là quan trọng nhất.

CĐC 10: Thi ca 11: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO VỚI DANH XUNG BẢN ĐẠO.

- 01.04.38: *CÙNG THÍCH TỬ, KHẨU XUNG BẢN
THỰC THỊ THÂN BẢN ĐẠO BÁT BẢN
BẢN TẮC THÂN THƯỜNG PHI LỮ HẠT
ĐẠO TẮC TÂM TÀNG VÔ GIÁ CHÁU*
- 01.04.64: Bản đạo: Thân nghèo, tâm đầy chánh pháp.

CĐC 11: Thi ca 11,12: Cái thấy của người chứng đạo với DANH XUNG BẢN ĐẠO- về CHỨNG TÁNH CĂN CƠ – Kỳ 11 (ngày 13/12/1998)

- 00.02.11: “*CÙNG THÍCH TỬ, KHẨU XUNG BẢN
THỰC THỊ THÂN BẢN ĐẠO BÁT BẢN
BẢN TẮC THÂN THƯỜNG PHI LỮ HẠT*

*ĐẠO TẮC TÂM TÀNG VÔ GIÁ CHÁU
VÔ GIÁ CHÁU, DỤNG VÔ TẬN
LỢI VẬT ỨNG CƠ CHUNG BÁT LẬN
TAM THÂN TỨ TRÍ THỂ TRUNG VIÊN
BÁT GIẢI LỤC THÔNG TÂM ĐỊA AN”*

- 00.08.22: “ *Người thích tử với danh xưng BẮN ĐẠO.
Thân có BẮN, ĐẠO có BẮN chi!
BẮN biểu hiện áo khâu áo vá
ĐẠO không BẮN, tâm chứa NHƯ Ý châu.*
- 00.09.09: Tu hành: Tâm đầy chánh pháp, thân phải biết đủ, không đòi hỏi vật chất.
- 00.09.42: Như ý châu: Phát hiện được tâm thanh tịnh của mình, bằng lòng sống tri túc.
- 00.10.43: “*Ngọc NHƯ Ý, dùng sao cho hết
Nó chứa đầy TỨ TRÍ, TAM THÂN
Vẹn LỤC THÔNG, BÁT GIẢI cùng tròn
TÂM ĐỊA sáng độ sinh vô cùng số.*
- 00.11.32: Tứ trí: Chuyển Bát thức trí thành Tứ trí.
+ Thành sở tác trí làm chủ được tiền ngũ thức (thấy, nghe, ngửi, nếm, xúc)
+ Diệu quan sát trí chuyển thức thứ 6 (ý thức).
+ Bình đẳng tánh trí chuyển thức thứ 7 (mạt na)
+ Đại viên cảnh trí chuyển thức thứ 8 (alayda).
- 00.23.10: Đức Phật có Tam thân, mình cũng có ba thân như vậy. Tam thân: 1/ Ứng thân: Thân duyên sanh hiện hữu do thất đại, ngũ uẩn, duyên kết hợp.
2/ Báo thân: Sự đền trả của thiên nhiên vũ trụ cho từng người tùy theo phước báu thiện hay nghiệp ác đời trước và hiện tại, không ai giống ai.
3/ Pháp thân (Pháp thân ta và chư Phật cùng một thứ. Thân ảo hóa là diệu dụng của Pháp thân).
- 00.27.00: *Vẹn LỤC THÔNG, BÁT GIẢI cùng tròn.*
- 00.27.39: Có Ngọc Như Ý có Tứ trí, Tam thân, Lục thông, Bát Giải.
- 00.27.27.40: Lục thông gồm có:
1/ Thiên nhãn thông.
2/ Thiên nhĩ thông.
3/ Tha tâm thông.
4/ Thần túc thông (Trí tuệ giải thoát vượt bậc)
5/ Túc mệnh thông (dựa hiện tại biết quá khứ và vị lai bao đời).
6/ Lưu tận thông (nhận biết phiền não còn hay không)
- 00.33.55: Lậu: Tên khác của hoặc, phiền não, vô minh.
- 00.36.03: *Vẹn lục thông bát giải cùng tròn*
- 00.36.05: Bát giải thoát: Bát bội xả gồm:

1/ Nội hữu sắc tướng quán ngoại sắc giải thoát(Quán vô thường, bất tịnh...để xem thường).

2/ Nội vô sắc tướng quán ngoại sắc giải thoát(bên trong không nặng chấp ngã pháp, bên ngoài quán cửu tướng, bất tịnh...).

3/ Tịnh giải thoát thân tác chứng cụ túc trụ(không nặng chấp ngã pháp quán sắc thanh tịnh bên ngoài không đắm mê).

4/ Quán không vô biên xứ(quán vạn pháp bên ngoài không có gì hết)

5/ Quán thức vô biên xứ(quán thấy biết hết cả vũ trụ bao la).

6/ Quán vô sở hữu xứ(sự vật tuy có nhưng quán không thấy có gì)

7/ Quán phi tướng phi tướng xứ(tâm hồn thân xác giống như không còn, không còn tư tướng thô).

8/ Vô tướng định(không còn gì)

00.46.28: Tu theo đạo Phật là tự mình chuyển đổi phiền não vô minh thành giải thoát an lạc không do ai khác.

“ Kim sanh tiện tu quyết đoán, tướng liễu bất đạo nonh”

00.48.35: “*Tâm địa sáng độ sanh vô cùng số*”.

00.49.26: Hàng ngày tâm ta có thể xoay dần trong lục đạo trừ phi có chánh niệm.

00.52.52: Trục chỉ.

00.52.48: Người đạo sĩ thân bần, khẩu bần thì có lợi nhưng tâm thì không thể bần. “ Thực thị thân bần đạo bất bần”.

CĐC 11: Thi ca 12: Cái thấy của người chứng đạo về CHỨNG TÁNH và CĂN CƠ.

01.06.00: *THƯỢNG SĨ NHẤT QUYẾT NHẤT THIẾT LIỄU*

01.10.42: Nguyên nhân phiền não: Kiến Tư hoặc, Ngũ cái, Thập triền.

+ Kiến hoặc: Thân kiến, biên kiến, tà kiến, kiến thủ, giới cầm thủ.

+ Tư hoặc: Tham, sân, si, mạn, nghi.

+ Ngũ cái: Tham dục, sân nhuế, thù miên, trạo cử, nghi.

+ Thập triền: Phẫn, hận, phú, não, tật san, vô tâm, vô quý, điệu cử, hôn trầm.

CĐC 12: Thi ca 12: Cái thấy của người chứng đạo về CHỨNG TÁNH và CĂN CƠ – Kỳ 12 (ngày 20/12/1998)

00.05.07: *THƯỢNG SĨ NHẤT QUYẾT NHẤT THIẾT LIỄU*

TRUNG HẠ ĐA VẤN ĐA BẤT TÍN

ĐẢN TỰ HOÀI TRUNG GIẢI CẦU Y

THÙY NĂNG HƯỚNG NGOẠI KHOA TINH TIẾN?

- 00.05.54: *Rời tất cả, khỏi tu không cầu chứng
Đó là hạng Đại thừa, Thượng sĩ tối lợi căn
Diệt KIẾN TU diệt sạch hết CÁI TRIỀN
Rời tất cả, mà khỏi để tâm tu chứng*
- 00.11.38: Không nên tu vật vãnh chỉ cần diệt Kiến Tu sạch Ngũ
Cái, Thập triền.
- 00.14.00: Cần ôm góc nắm lấy trọng tâm.
- 00.14.54: Lưu Bị nói với Khổng Minh:
“Nhơn chi tương tử kỳ ngôn giả thiện.
Liễu chi tương tử kỳ thanh giả ai”
- 00.17.20: Phật dạy: Chỉ nghe những lời đem lại lợi ích giải thoát
cho bản thân, gia đình xã hội, không bắt buộc
phải nghe Phật.
- 00.18.32: “*Bậc Trung hạ, những căn cơ thấp kém.
Học thì nhiều, học trích cú tâm chương.
Luôn mồm khoe, học vị với văn bằng
Cởi áo bán, còn không biết đường mở nút!*”
- 00.22.54: Tiêu chuẩn của bậc Thượng sĩ: “Tháo tâm dục đức, hồi
tích thao danh uẩn tố tinh thần huyền diệu chỉ tuyệt.
Nhược dục tham thiên học đạo, đốn siêu phương tiện chi
môn, tâm khế huyền tân, nghiên cơ tinh yếu, quyết trạch
thâm áo, khai ngộ chân nguyên, bác vân tiên tri, thân cận
thiện hữu. Thử tông nan đắc kỳ diệu, thiết tu tử tế dụng
tâm. Khả trung đốn ngộ chánh nhơn, tiện thị xúc trần giai
tiệm. Thử tắc, phá tam giới, nhị thập ngũ hữu”.
- 00.30.40: “Vô cầu thắng bố thí.
Cần thủ thắng trì chay”
- 00.35.46: Hai mươi lăm cõi: Tứ vực, Tứ ác thú, Lục dục, Tinh
Phạm thiên, Tứ thiên, Tứ Vô sắc, Vô tướng cấp bát
hườn.
* Tứ vực: Đông thắng thân châu, Tây ngu hóa châu,
Nam thiêm bộ châu, Bắc câu lô châu.
* Tứ ác thú: Địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, a tu la.
* Tứ thiên: Không vô biên xứ, Thức vô biên xứ, Vô sở
hữu xứ, Phi tướng phi phi tướng xứ.
00. 38.08: Tam giới(Dục, Sắc, Vô sắc giới): Hai mươi lăm cõi
trong lòng ta.
- 00.39.24: Ngũ cái: Tham dục, Sân nhuế, Thùy miên, Điều cử,
Nghĩ.
- 00.39.48: Thập triền(Tùy phiền não): Phẫn, Hận, Phú, Não, Tật,
san, Vô tâm, Vô quý, Điều cử, Hôn trầm.
- 00.40.35: Hạng Trung sĩ: “Nhược hữu trung lưu chi sĩ, vị năng đốn
siêu, thả ư giáo pháp lưu tâm, ôn tâm bồi diệu. Tinh suu
nghĩa lý, truyền xướng phu dương. Tiếp dẫn hậu lai, báo
Phật ân đức. thời quang diệc bất ư khứ, tức dư dĩ thủ thử
phù trì. Trụ chỉ oai nghi, tiện thị Tăng trung pháp khí”.

- 00.44.56: Bậc Hạ lưu: “Tiên thị đoan nhiên cử thủ, bất quý thốt âm, sự nghiệp bất cần, công quả vô nhơn khắc tỵ, đẳng nhân quá nhật ngọt ngọt độ thời. Khả tilcg quang âm, bất cầu thăng tiến, tiêu thập phương tín thí, đồ nãi cô phụ tứ ân”.
- 00.48.40: Đọc kinh cần biết kinh ở trong thừa nào trong tam thừa, giáo nào trong bát giáo. Không cần học vị văn bằng.
- 00.51.28: Trục chỉ.
- 00.52.00: Bình đẳng môn: Như Phật tánh ai cũng có như ai.
Sanh diệt môn: Chung tanh căn cơ quan trọng.
Sai biệt môn(tục đế).
- 00.57.00: NGHI là một trong Tư hoặc, trong Ngũ cái, trong Thập sử.
- 01.07.34: Trong đạo Phật gọi người là chấp Ngã. Người là Sác thủ thú tổng hợp của Ngũ uẩn

CĐC 13: Thi ca 13,14: Cái thấy của người chứng đạo về VẤN ĐỀ THI PHI- về SỰ HỦY BĂNG – Kỳ 13(ngày 27/12/1998)

- 00.03.40: “*TÙNG THA BĂNG, NHẬM THA PHI
BẢ HỎA THIÊU THIÊN ĐỒ TỰ BÌ
NGÃ VẤN KHÁP TỰ ẨM CAM LỘ
TIÊU DUNG ĐÓN NHẬP BÁT TƯ NGHI*”
- 00.06.33:” *Tốt và xấu nhà nhà đều có.
Thị với phi, chôn chố “hương” đồng nhau
Mặc tâng khen, mặc phi băng, đừng nao
Họ tự bồng, bằng ngọn lửa đốt trời trong tay họ.*
- 00.08.30: Sách Nho: “ Hàm huyết phóng nhơn, tiên ô tự khẩu”.
- 00.09.27: Cơ sở để người tu hành tập hóa giải những khó khăn:
*Lời phi băng, nghe như ru, như gió thoảng
Ngọt như cam lô, mát tợ xuân phong
Tìm đâu ra! Bực bội với u sầu?
Nó tan biến trong cảnh giới “bất tư nghi” giải thoát.*
- 00.10.30: “ Dục thủ nhất thừa vật ố lục trần.
Lục trần bất ố hoàn đồng chánh giác”
- 00.11.20: Làm chủ được lục căn (nhĩ căn): “*Lời phi băng nghe như ru, như gió thoảng*”
- 00.11.53: *Tìm đâu ra! Bực bội với u sầu?* : Quán chiếu “Thật tánh vô minh là Phật tánh”
- 00.17.43: Sách Cảnh hành:
“ Hội tổ khoái hoạt nhơn, phàm sự mặc sanh sự
Hội tổ khoái hoạt nhơn, tỉnh sự mặc nhạ sự.
Hội tổ khoái hoạt nhơn, đại sự hóa tiểu sự.
Hội tổ khoái hoạt nhơn, tiểu sự hóa một sự”.
- 00.27.46: Trục chỉ.

- 00.28.08: "Thị phi chung nhật hữu bất thính tự nhiên vô"
 00.28.40: Cắt đứt sự giao tiếp giữa Căn và Trần (nhập thất).
 00.33.12: Niết bàn: Niết là không. Bàn là tham sân si phiền não...
 00.34.13: Tập sống bằng hiện lượng (theo DTH). Như thi. Tri kiến vô kiến có Niết bàn.
 00.35.46: Đối với thị phi: Không nghe hoặc không tư duy về nó, tự nó tiêu dung.
 00.40.44: Phật là Giác chỉ có trong con người do tu tập mà có, không có trong hình tượng.
 00.42.13: Tu hành cần để tâm chánh niệm để kịp thời đối phó với nghịch cảnh.
 00.44.27: " Kiến sắc phi can sắc
 Văn thanh bất thị thanh
 Sắc thanh vô quái ngại..."
 00.46.23: Tu mà không hóa giải được phiền não, không an lạc chút nào là tu sai cần phải sửa.

CĐC 13: Thi ca 14: Cái thấy của người chứng đạo về SU HỮY BẢNG.

- 00.53.13: "QUÁN ÁC NGÔN THỊ CÔNG ĐỨC
 THỦ TẮC THÀNH NGÔ THIÊN TRI THỨC
 BÁT NHÂN SÁNG BẢNG KHỞI OAN THÂN
 HÀ BIỂU VÔ SANH TỪ NHÃN LỰC"
 00.53.41: "Lời sỉ nhục ta nghe ra răn dạy
 Người dạy ta là thiện tri thức của ta.
 Nhờ ân sư mà đạo lực kiên cường.
 Lòng thánh thiện, ta thọ dụng vô vàn an lạc.
 Kết oan cừu nào có lợi chi
 Để chứng minh sức TỪ, NHÃN vô sanh.
 Hãy mở rộng cửa lòng bao la như biển"
 00.54.46: Không nên chủ quan tin theo những lời tâng bốc.
 01.00.00: Đức Phật được Niết bàn do lòng thánh thiện, như như bất động trước sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp.
 01.01.16: Có thể kết thu ý kiến nhiều người nhưng không nên kết oan thù dù chỉ một người.

CĐC 14: THI CA 15: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO ĐÌNH TUỆ LÀ NHÂN TỐ QUYẾT ĐỊNH QUẢ BỒ ĐỀ NIẾT BÀN- KỶ 14 (ngày 03/01/1999)

- 00.01.40: Học Phật phải bồi dưỡng trí tuệ. Quả Bồ đề là trí tuệ tột cùng, đỉnh của trí tuệ. Có Bồ đề thì Niết bàn tự đến, an vui tuyệt đối.
 00.05.42: " TÔNG DIỆC THÔNG, THUYẾT DIỆC THÔNG
 ĐÌNH TUỆ VIÊN MINH BẤT TRỆ KHÔNG
 PHI ĐẢN NGÃ KIM ĐỘC ĐẠT LIỄU
 HẰNG SA CHƯ PHẬT THỂ GIAI ĐỒNG"

- 00.06.00: “ *Chánh giáo giỏi, thuyết giáo hẳn là sâu sắc
Định tuệ tròn, sẽ không vương CÓ và KHÔNG
Không riêng tôi, có được sự kiện này
Hằng sa Phật, ĐỒNG THỂ không ngoài chân lý ấy*”
- 00.08.04: Phải nắm vững tông chỉ của đạo Phật: Giải thoát giác ngộ làm mục đích.
- 00.14.22: Muốn có trí tuệ phải thiền định. Có thể thiền khắp mọi nơi, đề tài có thể là cảnh vật chung quanh...(Nhất thiết pháp vô ngã. Quán khổ, vô thường, vô ngã, bất tịnh...).
- 00.22.24: Tam vô lậu học(Giới - Định- Tuệ) là nhân tố quyết định của Bồ đề Niết bàn.
- 00.27.13: Định của Tiểu thừa: Quán vô thường, khổ, vô ngã, bất tịnh.
- 00.28.57: Định của Đại thừa: Như Lai thiền: Quán thường, lạc, ngã, tịnh(trong sự vật vô thường quán thấy bản chất thường của sự vật).
- 00.30.58: Muốn không vương CÓ và KHÔNG định tuệ phải viên minh(tròn).
- 00.40.45: Tuệ Trung thượng sĩ:
“ Trường không tuấn sử song phi cốc.
Cự hải hà phòng nhất điểm âu”
- 00.51.00: CÓ do duyên sanh nên không thật có; KHÔNG: do duyên tan rã nhưng không thật diệt.
- 00.53.25: Cái thấy của người chứng đạo: Định Tuệ là nhân tố quyết định của Bồ đề Niết bàn.
- 00.54.18: Muốn đi trên đường đạo phải nắm được mục đích đến của đạo Phật là giải thoát giác ngộ: “Tông diệc thông, thuyết diệc thông.
Định tuệ viên minh bất trệ không”
- 00.56.18: Trục chỉ.
- 00.57.23: Tu sĩ Phật giáo cần: Thiền định+Trí tuệ+ Thông minh.
- 00.58.10: Thông minh không có Thiền định+ Trí tuệ: Trở thành Thế trí biện thông không đạt được Bồ đề Niết bàn.
- 01.00.04: Tu Thiền định trong Phật giáo phải phát sanh Trí tuệ.
- 01.04.43: Muốn được đạo Nhất thừa đừng xua đuổi, trốn tránh lục trần.
- 01.05.31: Định là Nhân, Tuệ là Quả. Tuệ do có trong Bát chánh đạo.

**CĐC 15: Thi ca 16,17: Cái thấy của người chứng đạo về
CHÁNH PHÁP của NHƯ LAI - SANH TỬ BÁT
TUỜNG CAN – Kỳ 15(ngày 10/01/1999)**

- 00.25.56: “*SƯ TỬ HỒNG, VÔ ÚY THUYẾT
BÁCH THỨ VẤN CHI GIAI NẢO LIỆT
HƯƠNG TƯỢNG BÔN BA THẮT KHƯỚC UY.
THIÊN LONG TỊCH THỈNH SANH HÂN DUYỆT*”

- 00.26.27: “*Tiếng PHÁP chánh, tựa tiếng gầm sư tử
Bách thú nghe như vỡ óc xé tim gan
Lời Như Lai, lời vô úy trong trời người
Hương tượng khiếp, còn nói chi nai và chó chóc*”
- 00.36.22: Tứ vô sở úy của đức Phật:
1/ Nhất thiết trí vô úy; Không có gì không biết.
2/ Thuyết chương đạo vô úy: Những gì làm chương đạo, Phật chỉ dạy không còn.
3/ Thuyết tận khổ đạo vô úy: Chỉ bày cách diệt khổ.
4/ Lậu tận vô úy: Diệt trừ tận gốc rễ vô minh.
- 00.42.30: 1/ Kiến đế vô sở úy.
2/ Công danh tùy phận vô sở úy
3/ Sự nghiệp vô cầu vô sở úy.
4/ Tử tán địa vô sở úy.
- 00.48.18: *CĐC 15: Thi ca 17: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO SANH TỬ BẤT TƯƠNG CAN*
- 00.48.40: Do chấp ngã, chấp pháp nên chúng ta đau khổ và sợ sanh tử.
- 00.54.48: Người chứng đạo thấy sanh tử bất tương can do thấy tánh chất Ngã không, Pháp không (con người do ngũ uẩn phù hợp tan tan hợp không bao giờ mất tạo nên).
- 00.58.22: Tháp: Trí đồ ba: Phương quảng đại thần: Mồ vuông lớn và rộng.
- 01.00.20: “*DU GIANG HẢI THIỆP SON XUYÊN
TÂM SỰ PHỎNG ĐẠO VỊ THAM THIỀN
TỰ TÙNG NHẬN ĐẮC TÀO KHÊ LỘ
LIỄU TRI SANH TỬ BẤT TƯƠNG CAN*”
- 01.02.00: “*Tôi đi khắp núi sông rừng duyên hải
Để tầm sư hỏi đạo học tham thiền
Cho đến ngày tôi tiếp nhận chỉ thú TÀO KHÊ
Sự sanh tử chẳng đáng gì để tâm dính dáng*”
- 01.05.17: Tào Khê: Đất Tào Khê, nơi Lục tổ Huệ Năng sống.

CĐC 16: Thi ca 17: Cái thấy của người chứng đạo về SANH TỬ BẤT TƯƠNG CAN – Kỳ 16 (ngày 17/01/1999)

- 00.01.28: Đau khổ do chấp ngã (chấp ngã+chấp pháp).
- 00.08.06: Nhơn vô ngã, pháp vô ngã.
- 00.08.34: Vô ngã → vô thường → khổ → bất tịnh (không an ổn).
- 00.09.26: Sanh tử bất tương can: Không có gì quan trọng vì vô ngã, vô thường.
- 00.10.31: Người chứng thật tướng vô nhơn pháp thấy sanh tử bất tương can
- 00.11.27: “*DU GIANG HẢI THIỆP SON XUYÊN
TÂM SỰ PHỎNG ĐẠO VỊ THAM THIỀN
TỰ TÙNG NHẬN ĐẮC TÀO KHÊ LỘ
LIỄU TRI SANH TỬ BẤT TƯƠNG CAN*”

- 00.12.06: :”Tôi đi khắp núi sông rừng duyên hải
 Để tâm sư hỏi đạo học tham thiên
 Cho đến ngày tôi tiếp nhận chỉ thú TÀO KHÊ
 Sự sanh tử chẳng đáng gì để tâm dính dáng”
- 00.17.42: Tiếp nhận chỉ thú Tào Khê là tiếp nhận thế nào?
- 00.23.32: Bài kệ của ngài Thần Tú:
 “ Thân thị Bồ đề thọ.
 Tâm như minh kính đài.
 Thời thời cần phát thức.
 Vật sử nhá trần ai”.
- 00.26.00: Bài kệ của Lục tổ Huệ năng:
 “ Bồ đề bản vô thọ
 Minh cảnh diệt phi đài.
 Bản lai vô nhất vật
 Hà xứ nhá trần ai”
- 00.27.21: Ngài Thần Tú thấy có đạo Bồ đề(sai lần 1), thấy có cây Bồ đề(sai lần 2).
- 00.32.06: Tâm tìm không có nên xem tâm như đài gương sáng là sai.
- 00.34.00: Bản lai vô nhất vật: Tất cả pháp hữu vi như mộng huyễn bào ảnh như lộ diệt như điện. Thật tướng vạn pháp là tướng Vô.
- 00.35.40: Hà xứ nhá trần ai: Chẳng có gì để bám víu.
- 00.41.10: Kinh Pháp Bảo Đàn, bốn câu cuối:
 “ Ngọt ngọt bất tu thiên.
 Đẳng đẳng bất tạo ác.
 Tịch tịnh bất kiến văn
 Đẳng đẳng tâm vô trước”
- 00.41.51: Rãnh rang không làm lành. Vội vàng không tạo ác. Bằng bắc chẳng thấy nghe. Thênh thênh lòng không vương.
- 00.46.10: Đạo Phật xây dựng con người có nếp sống hưởng Niết bàn, vãng sanh Cực lạc ngay hiện tại. Tội phước có ngay trong cõi đời này.
- 00.46.33:” Sự sanh tử chẳng có gì để tâm dính dáng”: Phải chiếu kiến ngũ uẩn giai không.
- 00.46.57: Sơ tổ Trúc Lâm: “ Nhất thiết pháp bất sanh.
 Nhất thiết pháp bất diệt
 Nhật năng như thị giải.
 Chư Phật thường hiện tiền
 Hà khứ lai chi hữu”
- 00.56.00: Cần đề ý: CHân lý vô thường, khổ, vô ngã, bất tịnh.
- 00.57.10: Khi hỏi vấn đề sống chết, Tuệ Trung thượng sĩ:
 “ Trường không tuấn sử song phi cốc.
 Cự hải hà phòng nhất điểm âu”
- 00.59.24: Trục chỉ.

CĐC 17: Thi ca 18: Cái thấy của người chứng đạo về ĐẠI THỪA THIÊN – Kỳ 17 (ngày 31/01/1999)

- 00.04.50: “*HÀNH DIỆC THIÊN TỌA DIỆC THIÊN
NGŨ MẠC ĐỘNG TĨNH THỂ AN NHIÊN
TÙNG NGỘ PHONG ĐAO THƯỜNG THẢN THẢN
GIẢ NHIỀU ĐỘC DƯỢC DÃ NHÀN NHÀN*”
- 00.05.01: “*Tu THIÊN tọa không chỉ ngồi mới “tọa”
Thiền cả đi khi đứng lúc cần nằm
Dầu gươm đao dọa dẫm vẫn bình tâm
Phải độc dược cố giữ lòng thanh thản”*”
- 00.09.00: Thiền là Tư duy tu. Vấn đề là tư duy điều gì?
- 00.11.23: Tiểu thừa thiên (rất quan trọng): Xamatha (chỉ) quá khứ và tương lai. An trú tâm trong hiện tại, quĩn chiếu chân lý vô thường → vô ngã → khô (vui hay khổ do tâm) → bất tịnh.
- 00.22.56: Lục căn, Lục cảnh (sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp) không là nguyên nhân gây đau khổ.
- 00.27.40: Đại thừa thiên: “*Thiền cả đi, khi đứng lúc cần nằm
Dầu gươm đao dọa dẫm vẫn bình tâm
Phải độc dược cố giữ lòng thanh thản”*”
- 00.28.39: Tu hành: Sửa và thực hành.
- 00.29.17: Đại thừa thiên: Hiểu được chân lý vô thường, khổ, vô ngã, bất tịnh, → Thấy thực tướng vạn pháp là Vô tướng → ngũ uẩn giai không..
- 00.36.45: Ứng thân Phật (Phật Thích Ca) đang ở trong chúng ta tùy theo từng phần.
- 00.38.37: Pháp thân Tỳ lô giá na: Biến nhất thiết xứ.
- 00.46.35: Trục chỉ.
- 00.51.00: Đỉnh cao của Thiên:” Đản đặc bốn mạc sàu mạc.
Nư tịnh lưu ly hàm bảo nguyệt”
- 00.54.36: Thế gian thiên, Ngoại đạo thiên, Tiểu thừa thiên, Đại thừa thiên.
- 00.57.14: Thật tướng là tướng Vô (vô nhơn vô pháp).

CĐC 18: Thi ca 19, 20: Cái thấy của người chứng đạo về SANH TỬ - về THÚ VUI của THIÊN GIÁ - Kỳ 18 (ngày 7/3//1999)

- 00.18.36: “*KỶ HỒI TỬ, KỶ HỒI SANH
SANH TỬ DU DU VÔ ĐỊNH CHỈ!
NGÃ SƯ ĐẮC KIẾN NHIÊN ĐẮNG PHẬT
ĐA KIẾP TẮNG VI NHÃN NHỤC TIÊN “*”
- 00.19.13: “*Việc sanh tử kể sao cho cùng số...
Tử rồi sanh, sanh tử lững lờ trôi
(Lập trường, nhận thức của đạo Phật)
Bốn sự ta vô lượng kiếp phát tâm lành*”

*Làm tiên nhân nhục, tu hành từ thời NHIÊN ĐẮNG
cổ Phật”*

(Chứng minh lập trường trên)

- 00.27.08: Phật Thích Ca tu hành chết rồi đi về đâu?
- 00.28.14: Ta có Pháp thân, Báo thân và Ứng thân.
- 00.29.20: * Pháp thân ta và chư Phật cùng một thứ, Phật là Như Lai(Bản thể chân như thanh tịnh của hữu tình và vô tình)
- “ Như Lai giả tức chư pháp như nghĩa”
“ Như Lai giả vô sở tùng lai diệt vô sở khứ”
- 00.31.27: Đức Phật nhập Niết bàn cũng trở về bản thể vô thủy vô chung .Chúng ta khi mất rồi cũng như vậy.
- 00.31.42: * Phật đi đứng nằm ngồi như mọi người nhưng có Bồ đề Niết bàn, giải thoát bất tư nghì(báo thân Phật) mà mọi người không có.
- 00.32.29: * Ứng thân giống mọi người vẫn sanh lão bệnh tử, sanh không thật sanh, diệt không thật diệt.
- 00.34.26: Báo thân, Ứng thân không rời Pháp thân mà có(bất ly). Báo thân, Ứng thân là Pháp thân: Không đúng(bất tức). Báo thân, Ứng thân là hiện tượng duyên sanh. Pháp thân là bản thể.
- 00.36.08: Tư duy vạn pháp sanh rồi diệt; diệt rồi sanh trở lại không bao giờ mất. Không sợ hãi sanh già bệnh chết.
- 00.37.28: Việc cần làm: Đoạn trừ phiền não vô minh. Cần tỉnh thức, thường tư duy quán chiếu chân lý vạn pháp là tướng Vô.
- 00.38.13: Học Bát Nhã:
1/ Học Văn tự Bát nhã.
2/ Quán chiếu Bát nhã: Nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào, ảnh như lộ diệt như điện.
3/ Thật tướng vạn pháp là tướng VÔ.
- 00.39.52: Đừng có ý tưởng sẽ trụ nơi cảnh giới nào?
“ Việc sanh tử kê sao cho cùng số
Tử rồi sanh, sanh tử lững lơ trôi.
- 00.43.29: Trục chỉ.
- 00.47.00: Chúng ta “Sợ” vì chấp bản ngã, không nhận thức chân lý.
- CĐC 18: Thi ca 20:: Cái thấy của người chứng đạo về THÚ VUI**
THIÊN GIẢ
- 00.55.30: Thiên giả: Tư duy quán chiếu về cuộc sống trong mọi lúc.
- 01.03.00: “NHẬP THÂM SƠN TRỤ LAN NHÃ
SÂM NGÂM U THỦY TRƯỜNG TÔNG HẠ
ƯU DU TĨNH TỌA DĨ TẮNG GIA
KHUYCH TỊCH AN CƯ THẬT TIÊU SÁI !”
- 01.04.33: “ Vào rừng thăm, trụ am thanh tĩnh tịch
Dưới cội tùng, bên gộp đá bóng râm che

*Làm Tăng quê, vui sâu trong tỉnh tọa, trong 6m đêm
Cảnh lặng lẽ, an lành sao nói hết...!”*

**CĐC 19: Thi ca 21: Cái thấy của người chứng đạo về KHÔNG
NÊN TRỤ PHÁP TU PHƯƠNG TIỆN – Kỳ 19 (ngày
14/3//1999)**

- 00.01.06: Pháp tu phương tiện khó tu vì còn trụ tướng, thiếu chuẩn mực.
- 00.03.15: Không nên trụ pháp tu phương tiện mà phải Văn-Tư-Tu.
- 00/03.49: “*GIÁC TỨC LIỄU BẤT THI CÔNG
NHẤT THIẾT HỮU VI PHÁP BẤT ĐỒNG
TRỤ TƯỚNG BỐ THÍ SANH THIÊN PHƯỚC
DO NHƯ NGƯỠNG TIÊN XẠ HƯ KHÔNG
THỂ LỰC TẬN TIÊN HOÀN TRUY
CHIÊU ĐẮC LAI SANH BẤT NHƯ Ý
TRANH TỰ VÔ VI THẬT TƯỚNG MÔN
NHẤT SIÊU TRỰC NHẬP NHƯ LAI ĐỊA*”
- 00.09.15: “*Giác là hết, chẳng cần tu với chúng!*” (Giác: Phật tánh).
Giác cái gì?
- 00.05.20: “*Pháp hữu vi nhiều lắm kể sao cùng!
Bố thí ra, lòng chấp, phước sanh thiên.
Lúc phước hết, sanh lại cuộc đời không như ý.
Như tên bắn, xé hư không bay vút
Sức mỏng rồi, tên rớt biết về đâu!*”
- 00.07.22: Sanh thiên: Chứng đạo có phước đức an lạc thanh thoát nhưng không bền.
- 00.07.48: “*Sao bằng ta, thẳng tiến THẬT TƯỚNG MÔN
Nhảy một nhảy, đến ngay vùng đất Phật*”
- 00.10.30: “*Giác là hết chẳng cần tu với chúng*”: Giác ngộ được chân lý không mong cầu gì hết kể cả cầu chứng đắc.
- 00.12.15: Tu hành chỉ mong được GIÁC giữ chánh niệm để trở về tánh Phật của mình. Tu pháp môn gì, chứng quả vị gì không cần nữa(
- 00.12.24: “*Tranh tự vô vi thật tướng môn
Nhất siêu trực nhập Như Lai địa*”
- 00.12.51: Tu pháp môn gì để được GIÁC, không cần tu với chúng?
- 00.13.05: Tu pháp môn gì cũng không bằng “*Vô Vi Thật tướng*”.
Thật tướng là gì?
- 00.13.20: “*Chúng thật tướng vô nhơn pháp.
Sát na diệt khước A tỳ nghiệp*”
- 00.13.50: “*Chúng thật tướng thấy cõi đời Vô tướng.
Vô tướng đồng với vạn pháp giai không.
Tướng PHÁP, NHƠN mà còn chẳng có gì!
A tỳ nghiệp vì gì mà hiện hữu*”

- 00.14.32: Lục tổ Huệ Năng chứng ngộ được thật tướng Bát nhã.
Muốn thấy được Bát nhã phải:
1/ Văn tự Bát nhã(Phương tiện Bát nhã): Nghe, học, tiếp thu giáo lý
2/ Quán chiếu Bát nhã: Quán các pháp hữu vi như mộng, huyền, bào, ảnh như lộ diệc như điện ung tác như thị quán.
3/ Thật tướng Bát nhã: Vạn pháp giai không.
- 00.22.27: “ *Pháp hữu vi nhiều lắm kể sao cùng*”:
- 00.23.22: Không cần kỳ thị tôn chỉ nào(đều là pháp phương tiện).
Khi đã nhận thức được cứu cánh giác ngộ rồi, nghe tôn chỉ nào cũng tiếp nhận được giá trị các tôn trong đạo Phật.
- 00.24.26: Tôn: Pháp hữu ngã vô. Pháp vô khứ lai...
00.25.20: Cần Văn, Tư, Tu để nhận thức mục đích giác ngộ.
00.29.50: Phục vụ cho giải thoát giác ngộ là tánh Giác(Nghe, tu hành đạt đến chứng thật tướng vô nhơn pháp).
00.30.03: “ Đản đắc bốn mạc sấu mạc.
Nhu tịnh lưu ly hàm bảo nguyệt”
(Cần ôm gốc quan tâm chi cành ngọn.
Gốc vững rồi cành ngọn sẽ sum suê).
- 00.31.57: Cần tập hạnh viên ly.
00.32.01:” *Bồ thí ra lòng chấp phước sanh thiên.
Lúc phước hết sanh lại cuộc đời không như ý.
Nhu tên bắn xé hư không bay vút
Sức mỏn rồi tên rút iết về đâu!*”
- 00.32.13: Kinh Kim cang Bát nhã Ba la mật dạy cách Bồ thí vô trụ tướng.
“Bất ưng trụ sắc sanh tâm.
Bất ưng trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp sanh tâm.
Ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm”.
- 00.38.30: Vô sở trụ: Lục căn đối với Lục trần không lưu luyến, đam mê, thương ghét. Như như bất động.
00.39.29: Làm chủ lục căn, lục trần.
00.40.02: Tu còn chấp cầu chứng, cầu đắc chỉ hưởng phước sanh thiên.
00.50.49: “*Sao bằng ta thẳng tiến THẬT TƯỚNG MÔN.
Nhảy một nhảy đến ngay vùng đất Phật*”
00.56.02: Trục chỉ.

CĐC 20: Thi ca 22: Cái thấy của người chứng đạo về NHÌN BAO QUÁT NĂM TRONG TÂM – Kỳ 20 (ngày 21/3//1999)

- 00.02.50: “ ĐẢN ĐẮC BỐN MẠC SẤU MẠC
NHU TỊNH LƯU LY HÀM BẢO NGUYỆT

*KỶ NĂNG GIẢI THỦ NHƯ Ý CHÂU
TỰ LỢI, LỢI THA CHUNG BẤT KIẾT”*

00.12.33: * “ *Cần ôm gốc, quan tâm chi cành ngọn
Gốc vững rồi cành ngọn sẽ sum suê.
Nhu lưu ly thu hết ánh trăng vàng
Sáng vằng vặc sáng mơ màng châu lưu ly thu trọn
vẹn*

* *Cũng như thế tâm ta là châu NHƯ Ý
NHƯ Ý châu giá trị lớn vô cùng
Tỉnh thức rồi với THƯỜNG TRÚ CHÂN TÂM
Dùng tự lợi dẫu lợi tha đời đời không bao giờ hết”*

- 00.17.00: Như ý: Không có gì làm đau khổ. Cát tường như ý.
00.21.33: Châu Như ý: Tỉnh thức với Thường trú chân tâm.
00.37.43: Quán vô thường rồi trốn chạy vô thường: Vô minh che lấp.
00.37.52: Quán vô thường thấy được tánh chất thường: Thấy đạo, ôm gốc.
00.41.08: Chúng ta đau khổ do không dứt bỏ quá khứ(không xamatha), lo tương lai.
00.48.24: Cần quên quá khứ, chận đứng tương lai, kiểm tra hiện tại. Vọng tâm không còn(xa ma tha). Tu Tam ma bát đề (như huyền tam ma đề) sẽ thấy chơn tâm vắng lặng (Tỉnh thức rồi với thường trú chân tâm).

**CĐC 21: Thi ca 23: Cái thấy của người chứng đạo VỪNG
CHÁNH NIỆM TRONG MỌI THỜI – Kỳ 21 (ngày
28/3//1999)**

00.10.42: “*GIANG NGUYỆT CHIẾU TÒNG PHONG XUY
VĨNH DẠ THANH TIÊU HÀ SỞ VI?
PHẬT TÁNH GIỚI CHÂU TÂM ĐỊA ÁN?
VỤ LỘ VẤN HÀ THỂ THƯỢNG Y”*

00.10.55: * “*Trăng vằng vặc lung linh vờn đáy nước
Gió ngọn từng nghe như cật vấn lương tri
Cảnh đêm thanh trăng sáng: Đã làm gì?
Rằng: Phật tánh giới châu tôi in sâu vào tâm địa*

* *Tôi lấy cả ráng mây làm màu áo
Lấy mù mai, sương sớm để làm màn
Vui trăng sông từng núi gió vi vu
Ôm Phật tánh giới châu làm bạn đường chung chẵn
gối!*

- 00.13.30: Đừng quên Phật tánh, Pháp tánh của mình, giữ vững chánh niệm.
- 00.14.12: Phật tánh Pháp tánh không hai.
- 00.15.49: Khi tâm thanh tịnh, cắt đứt tương lai, chặn đứng quá khứ, hiện tại xa ma tha: “*Ôm Phật tánh giới châu tôi in sâu vào tâm địa*”.
- 00.18.20: Trong vô thường có cái thường, trong cái khổ có cái lạc. Vui và khổ không rời nhau.
- 00.18.40: Vô thường là hiện tượng của thường. Thường là bản thể của vô thường. Khổ, vô ngã, bất tịnh cũng vậy.
- 00.25.21: Lý do hiển xác.
- 00.42.35: Trực chỉ.
- 00.42.45: Tu hành: Tu là sửa thân, miệng, ý. Hành là
- 00.50.20: Tứ vô sở úy:
 1/ Kiến đế vô sở úy: Thấy rõ chân lý không còn sợ
 2/ Công danh tùy phận vô sở úy
 3/ Sự nghiệp vô cầu vô sở úy.
 4/ Tử vô tán địa vô sở úy.
- 00.52.47: Dưới mắt người chứng đạo vạn pháp đồng nhất thể. Tùy duyên biến hiện mà dáng vẻ hình hài có sai khác đó thôi.
- 00.53.30: Con người động vật có tánh thanh tịnh của động vật là Phật tánh.
- 00.54.55: Phật nói pháp vì con người. Thú vật có quả báo của riêng nó.
- 00.01.02: Người tu hành cần giữ vững chánh niệm và tỉnh thức. Để ý cách tu hành cho đúng: ăn chay, cúng lạy, cầu nguyện.
- 01.03.05: 1/ Đẳng quán Bồ tát: Quán bản thể của vạn pháp là bình đẳng, trong vô thường có cái thường.
 2/ Bất đẳng quán Bồ tát: Quán hiện tượng và bản thể bất tức bất ly.
 3/ Đẳng bất đẳng quán Bồ tát: Quán bản thể là hiện tượng và ngược lại.
- 01.05.00: Bồ tát là danh hiệu chung cho tất cả mọi người hiểu được tính chất của bản thể và hiện tượng vạn pháp. Vấn đề hiểu, học, hành sống theo chánh pháp.
- 01.07.25: Phật Di Lạc có lúc gọi là Cầu danh Bồ tát vì còn hình thức, năng thuyết bất năng hành.

CĐC 22: Thi ca 24: Cái thấy của người chứng đạo SỰ LÝ TƯƠNG HỒ - Kỳ 22 (ngày 4/4/1999)

- 00.01.04: Sự lý tương hồ: Sự lý viên dung.
- 00.02.27: “*HÀNG LONG BÁT GIẢI HỒ TÍCH
 LƯỠNG CÔ KIM HOÀN MINH LỊCH LỊCH
 BÁT THỊ TIÊU HÌNH HƯ SỰ TRÍ*”

NHƯ LAI BẢO TRƯỞNG THÂN TUNG TÍCH

- 00.06.50: Sự sanh tử chẳng có gì để tâm dính dáng.
- 00.07.50: * “*Gậy đuổi cọt đến nay còn chứng tích
Bát thu rỗng của Lục Tổ hãy còn lưu
Thấy vật xưa như gặp lại người xưa
Nhìn kỹ vật để nhủ lòng thêm tinh tấn*”
- 00.14.58: * *Cầm tích tượng tượng như nắm trong tay chân lý
Tứ diệu đế với thập nhị duyên sanh...
Tượng của Như Lai là biểu tượng của “bản tạng”
Chân đạo sĩ chớ nên nghi: Đó là HƯ SỰ!*
- 00.13.35: Gậy đuổi cọt, bát thu rỗng, tích tượng của Lục tổ để thờ: Về Sự.
- 00.15.00: “*Cầm tích tượng tượng như nắm trong tay chân lý
Tứ diệu đế với thập nhị duyên sanh...*”: Sự để hiển Lý.
- 00.15.17: Cây tích tượng có 4 vòng: Tượng trưng cho Tứ đế.
- 00.16.52: Mười hai khoen tượng trưng cho Thập nhị nhân duyên.
- 00.17.50: Giáo lý duyên sanh: Nhằm dùng con người để dạy trước.
Học về 12 chi(Vô minh, Hành, Thức, Danh sắc, Lục nhập, Xúc, Thọ, Ái, Thủ, Hữu, Sanh, Lão tử).
- 00.20.00: Hành: Sự diễn biến như thị như thị biến.
- 00 24.10: Thức: A lay da.
- 00.26.00: Tứ đế, Thập nhị nhân duyên gọi là Tích tượng.
- 00.36.10: Bản tạng: Thân bản đạo bất bản.
- 00.40.42: Trục chỉ.
- 00.41.00: Vấn đề then chốt của nền giáo lý Phật: Sự-Lý; Phương tiện- Cứu cánh; Bất liễu nghĩa-Liễu nghĩa; Tục đế- Chơn đế.
- 00.55.55: Tu theo kinh Hoa Nghiêm: Lý pháp giới; Sự pháp giới; Lý Sự pháp giới; Sự Sự pháp giới; Lý vô ngại, Sự vô ngại, Lý sự vô ngại, Sự sự vô ngại.

**CĐC 23: Thi ca 25: Cái thấy của người chứng đạo về VONG,
CHÂN ĐỀU VONG – Kỳ 23 (ngày 11/4//1999)**

- 00.03.25: “*BÁT CẦU CHÂN BÁT ĐOAN VONG
LIỄU TRI NHỊ PHÁP KHÔNG, VÔ TƯỚNG
VÔ TƯỚNG VÔ KHÔNG VÔ BÁT KHÔNG
TỨC THỊ NHƯ LAI CHÂN THẬT TƯỚNG*”.
- 00.03.57:* “*Chân đạo sĩ chẳng cầu chân bỏ vọng.
Vốn biết rằng: Chân vọng không có gì!
Bảo rằng :KHÔNG”nhưng không được hiểu “NGOAN
KHÔNG”*
*Rằng là “CÓ” mà không nói là “THỰC CÓ”
* Nhận thức rõ” Như Lai chân thật tướng”
Sắc là không, không là sắc bất tương ly
Chân lý duyên sanh một đạo lý nhiệm màu*

Nhìn “đương thể”: SẮC là KHÔNG, KHÔNG là

SẮC”

- 00.08.40: Chân đạo sĩ: Đạo sĩ thật học, thật tu không bỏ vọng tìm chân.
- 00.10.55: Tông Tịnh độ: Phật hiệu A Di Đà. Pháp giới tàng thân tùy xứ hiện.
- 00.14.07: A di Đà: Vô lượng quang + Vô lượng thọ.
- 00.15.54: Tùy xứ hiện: Nhân duyên đáp ứng với yêu cầu thì Phật Di Đà hiện (nước trong trắng hiện; phiền não vô minh hết, Phật tánh hiện).
- 00.16.37: “Quốc doanh Cực lạc tịch quang chơn cảnh cá trung huyền” (tịch: vắng lặng, tịch mà thường chiếu); quang: chiếu, chiếu mà thường tịch).
- 00.17.56: Dụ: Toàn dụ, bán dụ, tiên dụ, hậu dụ, ẩn dụ...
- 00.19.12: Cá trung huyền: Sự vật hiện tượng hiện trước mắt.
00. 21.20: “Tam giới duy tâm.
Vạn pháp duy thức”
- 00.22.27: Tam giới: Ba cõi Dục, Sắc, Vô sắc đều do tâm tạo ra.
- 00.22.14: Dục giới duy tâm: Tâm mê các thứ dục.
- 00.22.40: Sắc giới: Thọ dụng vật chất bình thường mà không đau khổ vì vật chất.
- 00.24.14: Vô sắc: Tâm sợ hãi, mê tín.
- 00.29.05: Vui khổ là bệnh của Tâm, vật chất không vui khổ. Ta bà hay Tịnh độ dựa vào thể giới tâm linh không dựa vào vùng đất giàu nghèo.
- 00.30.28: Đừng cầu cảnh giới Niết bàn, đừng gởi gắm tâm hồn ở cõi Vô sắc.
- 00.32.13: “Chân đạo sĩ chẳng cầu chân bỏ vọng.
Vốn biết rằng: Chân vọng không có gì!
(Thiếu dục vô vi thân tâm tự tại).
- 00.33.26: “Bảo rằng”KHÔNG”, nhưng không được hiểu “NGOAN KHÔNG’
Rằng là “CÓ” mà không nói là “THỰC CÓ”
- 00.33.23: KHÔNG là không cái gì? CÓ là có cái gì?
- 00.33.31: “Thị chư pháp không tướng.
Bất sanh bất diệt, bất cấu bất tịnh, bất tăng bất giảm”
- 00.33.51: KHÔNG là không cấu nên không tịnh, không tăng không giảm, không sanh không diệt.
- 00.37.59: KHÔNG là đương thể tức không, không tự ngã đều do duyên sanh. nên như huyễn.
- 00.39.00: Bất diệt vì diệt lại sanh, không thật sanh. Chết không mất hẳn.
- 00.44.19: “Nhận thức rõ “Như Lai chân thật tướng”
Sắc là không, không là sắc bất tương ly.
Chân lý duyên sanh, một đạo lý nhiệm mầu

Nhìn “đương thể”: SẮC là KHÔNG, KHÔNG là SẮC”.

- 00.44.29: Như Lai: Như : bất biên; Lai: tùy duyên.
 00.44.35: Thật tướng: Vô tướng. Chứng thật tướng vô nhơn pháp.
 00.47.47: “Sắc là không, không là sắc bất tương ly”.KHÔNG là không tự ngã không tự thể.
 00.48.00: “Chân lý duyên sanh, một đạo lý nhiệm màu”.
 Chân lý duyên sanh: Sắc bất dị không , không không bất dị sắc.
 00.49.58: Trục chỉ.
 00.56.45: Tu Phật nhìn bằng đạo nhãn: Nghịch lưu sanh tử.
 Người theo dòng đời : Thuận lưu sanh tử.
 00.58.01: Tánh pháp Hữu vi là KHÔNG vì duyên sanh nên như huyễn.
 00.58.17: Pháp Vô vi không sanh không diệt, không có thật(Niết bàn) như hoa đốm trong hư không.
 01.01.16: Không vọng tự CHÂN . Không có CHÂN nào ngoài vọng. Vọng và chân đều không có tự tướng(không có gì)

CĐC 24: THI CA 26: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO
...NHẤT THIẾT DUY TÂM... - KỶ 24 (ngày 18/4/1999)

- 00.03.38: “TÂM CẢNH MINH GIÁM VÔ NGẠI
 HOÁT NHIÊN HUÝNH TRIỆT CHÂU SA GIỚI
 VẠN TƯỢNG SUM LA ẢNH HIỆN TRUNG
 NHẤT LỎA VIÊN QUANG PHI NỘI NGOẠI”
- 00.04.00: “Gương tâm sáng rõ soi không ngăn ngại
 Thoắt ngộ rồi thu hết thế giới hằng sa
 Vạn tượng sum la là ảnh hiện của tâm này
 Có TUỆ GIÁC, “ trong” và “ ngoài” không ranh giới”
- 00.09.14: Tâm theo kinh Hoa Nghiêm: “ Nhược nhơn dục liễu tri.
 Tam thể nhất thiết Phật
 Ứng quán pháp giới tánh
 Nhất thiết duy tâm tạo”
- 00.09.50: Pháp giới:(Pháp: hiện tượng sự vật, sum la. Giới: nhân).
 Bản thể bất biên duyên sanh ra hiện tượng sự vật. Hiện tượng sự vật là diệu dụng của bản thể.
- 00.11.12: Vạn tượng sum la là duy tâm tạo(K.Hoa Nghiêm).
- 00.11.49: “TÂM CẢNH MINH GIÁM VÔ NGẠI”: Alayda thức(Nhất thiết chủng thức, Dị thực thức).
- 00.14.00: Dị thực thức: Dựa theo nhân quả(Dị thời nhi thực, Biến dị nhi thực, Dị loại nhi thực).
- 00.16.27: Nhất thiết chủng thức: Theo quy luật đồng chủng, đồng tánh ...tạo ra sự vật hiện tượng.
- 00.17.30: Đệ Bát thức Tâm vương: Alayda((Năng tàng, Sở tàng, Ngã ai chấp tàng).

- 00.18.23: “*Guong tâm sáng rõ soi không ngăn ngại*”: Tâm sanh ra bản thể hay hiện tượng đều bản chất thanh tịnh như thị. “Trực chỉ nhân tâm. Kiến tánh thành Phật. Bất lập văn tự. Giáo ngoại biệt truyền”.
- 00.20.09: Chưa giác ngộ là phàm phu. Giác ngộ là Phật nếu có Thập lực, TỬ vô sở úy, Thập bát bất cộng pháp. Cho nên không phải là chết mới thành Phật.
- 00.22.32: *TÂM CẢNH MINH*: Tâm là dụng của Tánh. Tâm là gì? Tánh là gì?
- 00.22.57: Bài kệ: “ Tâm sanh chủng chủng pháp.
Tùy duyên thủy thượng âu.
Tánh chân như bất biến.
Như thủy bốn thanh trừng.
Bất biến tùy duyên chân thử tánh.
Tùy duyên bất biến thị tha tâm.
Minh tâm minh liễu âu bào thượng.
Kiến tánh thâm tri thủy diện trừng”
- 00.41.10: “*Thoắt ngộ rồi thu hết thế giới hằng sa
Vạn tượng sum la là ảnh hiện của tâm này
Có TUỆ GIÁC, “trong” và “ngoài” không ranh giới*”
(Trong: Lục căn. Ngoài: Lục cảnh. Căn, Cảnh: Dữ kiện duyên sanh)
- 00.47.41: Trực chỉ.
- 00.54.39: “ Nhất thiết tu đa la giáo như tiêu nguyệt chỉ”
- 00.55.30: Tâm có nhiều tên: Nhục đoàn tâm, Vọng tâm, Chân tâm, Thường trú chân tâm, Như Lai Viên Giác Diệu tâm, Duyên lự tâm, Bát thức tâm, Tích tụ tinh yếu tâm.
- 01.07.18: Năng tàng: Vạn tượng sum la(Động vật, khoáng vật, thực vật).
Sở tàng: Tâm cảnh minh.
- 01.08.00: Tâm và Cảnh bất tức bất ly.

CĐC 25: Thi ca 27,28: Cái thấy của người chứng đạo CẢNH GIÁC về Ý NIỆM CHẤP của CHÍNH MÌNH – VẤN ĐỀ XẢ BỎ và TÌM LẤY – Kỳ 25 (ngày 25/4/1999)

- 00.01.06: Người học Phật cảnh giác về ý niệm chấp của mình: không được chấp thường kiến, chấp đoạn kiến, chấp có, chấp không, chấp đa thân giáo, nhất thân giáo, chấp không nhân quả.
- 00.14.15: Do tâm hôn yếu đuối nên thấy ma quỷ, thần thánh hay Phật hiện ra. “ Phùng Phật sát Phật. Phùng ma giết ma” vì không có thật.
- 00.20.40: “*HOÁT ĐẠT KHÔNG BÁT NHÂN QUẢ
MẮNG MẮNG ĐĂNG ĐĂNG CHIÊU ƯƠNG HỌA
KHÍ HỮU TRƯỚC VÔ BỆNH DIỆC NHIÊN
HOÀN NHƯ TỶ NỊCH NHI ĐẤU HỎA*”

- 00.21.28: “*Kẻ thiên trí, chủ trương: RÕNG TUẾCH* (không nhân không quả).
Cõi đời KHÔNG, NHÂN QUẢ cũng KHÔNG.
Khù khờ thay! Một hiểu biết đáng thương!
Rước tai họa cho bản thân mà không hay biết”
- 00.27.35: Tô Qui sơn: “Kim sơn tiện tu quyết đoán.
 Tướng liệu bất do biệt nhơn”
- 00.28.28: Người đệ tử Phật phải tuyệt đối tin giáo lý nhân quả (chân lý về mặt thời gian).
- 00.29.38: Giáo lý nhân duyên: Chân lý về mặt không gian.
- 00.32.02:
- 00.36.50: “*Kẻ chấp CÓ bị khổ đau vì CÓ*
Người chấp KHÔNG sẽ đau khổ bởi KHÔNG
Tránh lửa thiêu đâm đầu chạy nhảy sông
Khỏi chết nóng, chết lạnh cũng là một cách chết!”
- 00.42.57: Đức Phật có Bồ đề Niết bàn do không có gì hết.
- 00.48.09: Trục chỉ.
- 00.49.20: Bác không nhân quả là người ngoại đạo tà kiến.
- 00.52.15: Đối với đạo Phật, sống chết không quan trọng. Phải tôn trọng cuộc sống mà nếu cần chết cứ cho chết không sao hết.
 “Chí sĩ nhơn nhơn vô cầu sanh dĩ hại nhơn
 Hữu sắc thân dĩ thành nhơn”.
- 00.54.36: “Quân tử chi nhơn kiến lợi bất động, lâm tử bất oán”.
- 00.59.09: Nên nhìn vạn pháp qua Thập như thị.
- CĐC 25: Thi ca 28: Cái thấy của người chứng đạo về XẢ BỎ và TÌM LẤY.**
- 01.00.36: Xả bỏ thế gian mong tìm cõi Niết bàn sau khi chết: Không phải đệ tử Phật.
 “Thân tại hải trung hư mịch thủy.
 Nhật hành lãnh thượng mạc tầm sơn”
- 01.05.24: Vấn đề xả bỏ, tìm lấy: Pháp giới nhất chân, bất nhị. Nhất tức nhất thiết. Đồng thời cụ túc tương ứng. Nhất đa tương dung. Chư pháp tương tức.
- 01.10.24: Chơn và vọng ở trong một tâm ta. Vấn đề phải có chánh niệm, chánh tư duy để loại bỏ.

CĐC 26: THI CA 28,29: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO VẤN ĐỀ XẢ BỎ VÀ TÌM LẤY – CHẾ TÂM NHỨT XỬ...KỶ 26 (ngày 2/5/1999)

- 00.01.47: ”*XẢ VỌNG TÂM THỦ CHÂN LÝ.*
THỦ XẢ CHI TÂM THÀNH XẢO NGUY
HỌC NHÂN BÁT LIỄU DỤNG TU HÀNH
CHÂN THÀNH NHẬN TẶC TƯƠNG VI TỬ “
- 00.03.02: “*Bỏ tâm vọng. Vọng tìm không có*
Chân lý tìm? Chân lý biết ở đâu?

- Sai lầm ngay trong ý niệm Bỏ, Tìm
Lời cảnh giác, trông con mà là giấc!”*
- 00.06.10: Bỏ ác tìm thiện. Bỏ tội tìm phước. Vấn đề phước không có, không ai cho cũng không ai bán phước.
- 00.07.31: “*Bỏ tâm vọng. Vọng tìm không có
Chân lý tìm? Chân lý biết ở đâu?*
(Tâm vọng không bỏ được, chỉ cần tỉnh thức. Niết bàn, Cực lạc tìm không có).
- 00.11.42: “*Sai lầm ngay trong ý niệm Bỏ, Tìm
Lời cảnh giác, trông con mà là giấc!”*
- 00.11.50: “Hữu thiên hữu tịnh độ du như đơi giấc khổ.
Hữu thiên vô tịnh độ thập nhơn cửu thổ lộ.
Vô thiên vô tịnh độ thiết hoàn dữ đồng trụ”
- 00.14.48: Tu thiên phải có tịnh độ(an lạc) mới thành công.
“ Tùy kỳ tâm tịnh tắc Phật độ tịnh”
- 00.17.13: Thiên: Tư duy tu. Tịnh độ: An lạc.
- 00.18.15: Tu Tịnh độ tức tu Thiên, không phải là niệm Phật liên tục.
- 00.19.24: Tu Tịnh độ phải nhận thức được chân lý: vô thường, vô ngã, khổ, bất tịnh của vạn pháp, tâm không đau khổ, hưởng các điều vui, đó là Cực lạc. Niệm nhiều danh hiệu suốt ngày không đúng.
- 00.20.30: Hiểu chân lý vô thường. Bệnh, Tử không sợ hãi. Tất cả pháp không sanh. Tất cả pháp không diệt.
- 00.21.57: Không mong cầu Cực lạc, Niết bàn. Tu Thiên phải có Tịnh độ.
“ Hữu thiên hữu tịnh độ du như đơi giấc khổ”
- 00.22.45: Đạo Phật là đạo cứu khổ, không siêu hình, không cần duy một thứ gì, không tin tưởng một thứ gì. Trọng tâm, lý tưởng của đạo Phật là dạy con người bớt khổ, không còn khổ.
- 00.24.06: “ Tâm không cảnh tịch chỉ vị cửu trệ bất thông”. Tâm không là nguyên nhân của đau khổ. Tâm thanh tịnh cảnh là chơn như thanh tịnh.
- 00.24.58: Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp gọi là pháp tánh, tự tánh nó thanh tịnh bản nhiên.
- 00.26.13: Đạo Phật xây dựng con người vơi bớt nỗi khổ của con người. Không chịu trách nhiệm, không giáo chủ của cái gọi là những loại súc sanh ở trong địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Ba đường ác phải tự chịu Phật không dạy được.
- 00.27.54: Chỉ có con người xây dựng cho mình thành Hiền, Thánh đi đến giải thoát giác ngộ.
- 00.28.43: Phải phát triển Chánh nhơn trí tuệ của mình. Lời của Thầy giáo chỉ là Duyên nhơn trí tuệ.
- 00.29.12: Không vội tin bất cứ vị thầy nào. Cần Văn Tư Tu.

CĐC 26: Thi ca 29: Cái thấy của người chứng đạo CHẾ TÂM NHỨT XỨ...

- 00.30.32: “Chế tâm nhất xứ vô sự bất biện”(Trụ tâm về một điểm tư duy).
- 00.36.39: “*TÔN PHÁP TÀI DIỆT CÔNG ĐỨC
MẠC BÁT DO TƯ TÂM Ý THỨC
THỊ DĨ THIÊN MÔN LIỄU KHƯỚC TÂM
ĐỐN NHẬP VÔ SANH TRI KIẾN LỰC*”
- 00.36.49: “*Công đức giảm pháp tài sa sút mãi
Thấy đều do: Tâm, Ý, Thức mà ra
Thế cho nên, Thiên đạo đối với Tâm
Cần Trục Diện, un đức sức Vô Sanh Tri Kiến*”.
- 00.37.11: “*TÔN PHÁP TÀI DIỆT CÔNG ĐỨC* do Tâm Ý Thức.
- 00.39.39: Thất thánh tài: Giới, Văn, Trì, Quý, Niệm, Định, Xả.
- 00.50.47: *MẠC BÁT DO TƯ TÂM Ý THỨC* .
- 00.51.36: Tâm Ý Thức: Bát thức tâm vương.
- 00.52.20: Tâm: Tiền lục thức(nhãn, nhĩ, tỉ, thiệt, thân, ý, thức)
Ý: Mạt na thức(căn của ý).
Thức: Alayda, đệ bát thức.
- 01.00.10: “*Thế cho nên, Thiên đạo đối với Tâm
Cần Trục Diện, un đức sức Vô Sanh Tri Kiến*”.
- 01.01.50: Thiên đạo đối với Tâm: Pháp môn Như huyền tam ma đề tốt nhất.
- 01.08.00: Trụ chỉ.

CĐC 27: Thi ca 30.31: Cái thấy của người chứng đạo về BÁT NHÃ PHONG HỀ... - TRUYỀN BÁ CHÁNH PHÁP là MỘT NHIỆM VỤ CAO CẢ - Kỳ 27 (ngày 9/5/1999)

- 00.02.00: Bát nhã phong hề: Kim cang Bát nhã ba la mật.
- 00.04.50: “*ĐẠI TRƯỢNG PHU BÌNH TUỆ KIỂM
BÁT NHÃ PHONG HỀ KIM CANG DIỆM
PHI ĐẢN NĂNG THÔI NGOẠI ĐẠO TÂM
TẢO TẰNG LẠC KHƯỚC THIÊN MA ĐẢM*”
- 00.12.05: “*Chuôi kiểm tuệ đại trượng phu nắm lấy
Bát nhã gương lóe sáng ánh kim cang
Không những xưa, sạm sờ của “đạo ngoài”
Làm vỡ mặt bọn thiên ma nhều nháo*”.
- 00.13.12: “Đạo ngoài”: Không nhận thức được Tâm mình là Phật, gọi gắm tâm mình nơi tha nhân.
- 00.18.51: Đại thừa không tin ở bên ngoài.
“*Tâm thị căn, Pháp thị trần
Lưỡng chúng du như cảnh thiện ngân
Ngân cầu tân trừ quang thủy điện
Tâm pháp song vong tánh tức chân*”.
- 00.19.28: “*TÂM* chủ động sanh ra nhiều thọ tướng.
Gọi là *CĂN* vì hay sanh chi mạt quả hoa.

Pháp là sơn lâm là đại địa giang hà.
TRẦN là *BUI*, vì chúng có thể làm nhiễm ô tâm tánh.

CĂN TRẦN ấy, chỉ là thứ bụi mờ trong kính.
 Bụi lau rồi thể gương sáng hiện ra.
TÂM vốn *KHÔNG*, *CẢNH* vốn *TỊCH* tự bao giờ
TÂM vắng lặng, *CẢNH* trở thành *CHÂN NHƯ* thanh
 tịnh”

(Chúng đạo ca, thi ca

39)

00.24.11: “ Tâm an mao ốc ổn.

Tánh định thể căn hương”

00.25.54: Tổ Quy sơn: “ Túc ý vong duyên bất dữ chư trần tác đối.

Tâm không cảnh tịch chỉ vị cửu trệ bất thông

Kim sanh tiện tu quyết đoán

Tướng liệu bất do biệt nhơn”

00.28.07: Đừng gởi gắm tâm hồn ở bên ngoài. Cầu Phật, tìm Phật ở
 bên ngoài là đạo ngoài.

00.32.38: “*Làm vỡ mật bọ thiên ma nhểu nháo*”

00.33.09: Đạo Phật có bốn thứ ma làm nhiều loạn tâm hồn người tu
 hành.

1/ Phiền não ma: Đối tượng người tu hành cần tiêu diệt.

Phiền não vô minh hoành hành do Tâm Ý Thức tạo
 nên.

2/ Thiên ma: Những thứ dục lạc(tài, sắc, danh hay
 thực)dục cảm dỗ.

3/ Ngũ âm ma: Thân của mình làm cho mình bất an.

4/ Tử ma: Hãi hùng, đau khổ sợ sệt khi chết. Cần huấn
 luyện tâm an khi chết ngày từ bây giờ.

00.40.58: Trục chỉ.

00.41.07: Pháp môn nòng cốt của Đại tiểu thừa cộng pháp: Tam Vô
 Lậu Học(giới, định, tuệ)

00.48.26: Trạch pháp: Tinh tấn, Hi, Khinh an, Niệm, Định, Xả.

**CĐC 27 Thi ca 31: Cái thấy của người chứng đạo về TRUYỀN
 BÁ CHÁNH PHÁP là MỘT NHIỆM VỤ CAO CẤP - Kỳ 27 (ngày
 9/5/1999)**

00.51.53: “ *CHẤP PHÁP LÔI KÍCH PHÁP CỔ*

BỐ TỪ VẤN HỀ SÁI CAM LỘ.

LONG TƯỢNG XỨC ĐÁP NHUẬN VÔ BIÊN

TAM THỪA NGŨ TÁNH GIAI TỈNH NGỘ”.

00.53.04: “ *Vang sấm pháp, gióng lên hồi trống pháp*

Bủa mây từ mưa sương ngọt nơi nơi

Nhuận vô biên làm “Long tượng” cho trời người

Hạng ngũ tánh tam thừa đều nhờ và tỉnh ngộ”

00.53.30: “ *Vang sấm pháp, gióng lên hồi trống pháp”*

00.53.37: Kinh Pháp hoa: “ Kịch pháp lôi, cổ pháp cổ, vũ pháp vũ”

- 00.54.58: “*Bủa mây từ mưa sương ngọt nơi nơi*”
(Thuyết pháp phải đem lại lợi ích cho người nghe).
- 00.56.06: *Nhuận vô biên làm “Long tượng” cho trời người*
(Pháp đem lại sự mát mẻ thấm nhuần cho người non thừa, thiên thừa như sức mạnh của con Long tượng)
- 00.56.33: Giả tượng: Voi trong rừng.
Bạch tượng= 10 Giả tượng.
Hương tượng= 10 Bạch tượng.
Long tượng= 10 Hương tượng.
- 00.57.27: Long tượng: Ví sức mạnh của người nói pháp đại thừa, của người nghe chánh pháp đại thừa mà tiếp thu được.
- 00.59.57: “*Hạng ngũ tánh tam thừa đều nhờ và tỉnh ngộ*”
- 01.00.06: Tam thừa: Tiểu thừa(Thanh văn), Trung thừa(Duyên giác), Đại thừa(Bồ tát thừa).
- 01.00.12: Ngũ tánh: (Phàm phu, Bất định ngoại đạo, Thanh văn, Duyên giác, Đại thừa) chủng tánh.

**CĐC 28: THI CA 32,33: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO
VỀ MỘT LÀ TẤT CẢ, TẤT CẢ LÀ MỘT – PHÁP GIỚI NHẤT
CHÂN - KỶ 28 (ngày 16/5/1999)**

- 00.02.05: Phàm phu nhìn đời bằng nhục nhãn nên khổ.
- 00.05.54: Cái thấy của người chứng đạo nhìn vạn pháp bằng Tuệ nhãn. Đời không khổ.
- 00.07.40: “*TUYẾT SƠN PHÌ NỊ CÁNH VÔ TẠP
THƯỜNG XUẤT ĐỀ HỒ NGÃ THƯỜNG NẠP
NHẤT TÁNH VIÊN THÔNG NHẤT THIẾT TÁNH
NHẤT PHÁP BIẾN HÀM NHẤT THIẾT PHÁP
NHẤT NGUYỆT PHỒ HIỆN NHẤT THIẾT THỦY
NHẤT THIẾT THỦY NGUYỆT NHẤT NGUYỆT
NHIẾP
CHƯ PHẬT PHÁP THÂN NHẬP NGÃ TÁNH
NGÃ TÁNH ĐỒNG CỘNG NHƯ LAI HỢP*”
- 00.08.06: * “*Vùng núi tuyết cỏ phỉ tươi tốt
Sữa bò thơm sản xuất vị đề hồ.
Rất hữu duyên với Phật pháp trên đời
Được thọ dụng vị đề hồ: chánh pháp*
- 00.12.59: Đề hồ: Ví cho kinh điển tối thượng thừa.
- 00.13.29: Vị đề hồ chánh pháp:
**Trong một tánh bao hàm hết thấy tánh
Một pháp này chứa cả chất pháp kia
Một vàng trắng in bóng khắp sông hồ
Trắng vô số kỳ thực một trắng duy nhất
Pháp thân Phật và tánh ta không khác
Tánh của ta là Phật tánh Như Lai*
- 00.24.08: **Trong một tánh bao hàm hết thấy tánh:*

- 00.24.20: Về động vật: Tánh phàm phu của người có thể thanh lọc, tu tập thành tánh trời, A la hán, Bồ tát và Phật.
- 00.26.55: Tánh của động vật, thực vật, khoáng vật đều có tương quan với nhau: “*Một pháp này chứa cả chất pháp kia*”.
- 00.33.28: Trục chỉ.
- 00.35.06: Kinh Duy Ma Cật: Kinh Bất tư nghi giải thoát pháp môn.
Học kinh DMC học được pháp môn Giải thoát bất tư nghi.
- 00.35.30: Đề thi: “*Hãy diễn đạt và chứng minh rằng: Trưởng giả DMC là con người bất tư nghi, tập hợp chúng bất tư nghi, thuyết bất tư nghi pháp, trình diễn bất tư nghi cảnh giới và để thành tựu pháp môn giải thoát bất tư nghi*”.
- 00.40.18: Muốn hiểu vấn đề “*Một là tất cả*” phải nghiên cứu chân lý “*Vạn pháp duyên sanh*” của Phật giáo.
- 00.40.27: Kinh DMC nói về chân lý duyên sanh của vạn pháp: Đồng thời cụ túc tương ứng, Nhất đa tương dung, Chư pháp tương tức, Nhân đà la võng cảnh giới.
- 00.47.17: Thân thức ta là một duyên trong vô số duyên trong thất đại. Nếu thiếu một duyên không thành con người.
- 00.48.15: Sự sanh tử không phải có một hình ảnh trở về ngôi trên bàn thờ.
- 00.49.08: Không có một pháp nào tự sanh(nhân đà la võng), tìm không ra đầu mối, không mất(vô thủ vô chung).
- 00.50.27: Sanh tử không bao giờ mất nên không sợ hãi đau thương.
- 00.52.00: Một sự vật nào đó đều phải kết hợp bởi nhiều yếu tố và điều kiện.
- 00.52.51: Không có Thiên tâm(tâm thiên định) không có Tuệ nhãn.
- 00.53.21: Tánh Phàm phu vẫn có Phật tánh, tánh Thanh văn, Duyên giác, Bồ tát.
- 00.54.00: **CĐC 28: Thi ca 33: Cái thấy của người chứng đạo PHÁP GIỚI NHẤT CHÂN – Kỳ 28 (ngày 16/5/1999)**
- 00.54.18: “*NHẤT ĐỊA CỤ TỨC NHẤT THIẾT ĐỊA.
PHI SẮC PHI TÂM PHI HẠNH NGHIỆP
NHẤT THIẾT SỐ CÚ PHI SỐ CÚ
DỮ NGÔ LINH GIÁC HÀ GIAO THIỆP
ĐÀN CHỈ VIÊN THÀNH BÁT VAN MÔN
SÁT NA DIỆT KHƯỐC TAM KỲ NGHIỆP*”
- 00.58.39: Người học Phật phải thấy mình bị đọa hay vắng sanh ngay trong đời này.
- 00.01.46: * *Đất một cõi cùng với đất hằng hà sa cõi
Cõi nhất chân, không sắc cũng không tâm
Cõi như nhau, không CỰC LẠC TA BÀ
Đất một cõi là đất hằng hà sa cõi.
* Danh văn cú ...vốn là danh ngôn giả đặt
Linh giác ta nào có dính dáng chi!*

Khảy móng tay tròn đủ tám vạn pháp môn tu

Trong nháy mắt dứt sạch A tăng kỳ nghiệp chướng”

01.05.24: Vũ trụ vạn hữu do nhất thiết chủng thức duyên sanh ra động vật các loài tùy nhân duyên phước báu của nó không do ai làm.

CĐC 29: Thi ca 33,34: CÁI THẤY CỦA NGƯỜI CHỨNG ĐẠO PHÁP GIỚI NHẤT CHÂN – NHƯ NHƯ BÁT ĐỘNG - KỶ 29 (ngày 23/5/1999)

00.03.24: “ *NHẤT ĐỊA CỤ TỨC NHẤT THIẾT ĐỊA.
PHI SẮC PHI TÂM PHI HẠNH NGHIỆP
NHẤT THIẾT SỐ CỤ PHI SỐ CỤ
DỮ NGÔ LINH GIÁC HÀ GIAO THIỆP
ĐÀN CHỈ VIÊN THÀNH BÁT VẠN MÔN
SÁT NA DIỆT KHƯỐC TAM KỶ NGHIỆP”*

00.03.38: Tam giới cửu địa:

1/ Dục giới: Lục thú tạp cư: Trời, A tu la, người, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh.

2/ Sắc giới(4): Sơ thiên(Ly sanh hỉ lạc địa), Nhị thiên(Định sanh hỉ lạc địa), Tam thiên(Ly hỉ diệu lạc địa), Tứ thiên(Xả, niệm thanh tịnh địa)

3/ Vô sắc giới(4): Không vô biên xứ địa, Thức vô biên xứ địa, Vô sở hữu xứ địa, Phi tướng phi phi tướng xứ địa.

00.05.12: “ *NHẤT ĐỊA CỤ TỨC NHẤT THIẾT ĐỊA*”: Một cảnh giới này có đủ chất liệu của 8 cảnh giới kia, vui khổ giống y nhau(Tam giới cửu địa).

00.05.36: Địa của 10 phương thế giới, mỗi cảnh giới là một địa cũng có đầy đủ chất liệu của cảnh giới kia.

00.06.00: * *Đất một cõi cùng với đất hằng hà sa cõi
Cõi nhất chân, không sắc cũng không tâm
Cõi như nhau, không CỰC LẠC TA BÀ
Đất một cõi là đất hằng hà sa cõi.*

00.06.19: Vãng sanh Cực lạc: Tỉnh thức giác ngộ, không còn vô minh phiền não.

00.06.45: Cõi Ta bà: Tam giới cửu địa: Không có thật nếu diệt trừ Kiến Tư hoặc Ta bà sẽ thành cảnh Cực lạc.

00.08.46: Chuyển các điều khổ thành vui được vãng sanh Cực lạc trong hiện tại.

00.09.14: Phải nắm vững: “*Cõi như nhau, không CỰC LẠC TA BÀ*” .

Phải thấy được lúc nào mình phải đọa địa ngục, sống ngạ quỷ, súc sanh để thoát ra.

00.17.24: “*Đất một cõi là đất hằng hà sa cõi*”.

00.18.36: Thời gian, không gian có được do Tâm vương, Tâm sở, Sắc pháp nương gá nhau mà ảnh hiện ra.

00.19.33: “*Danh văn cú... vốn là danh ngôn giả đặt.*

*Linh giác ta nào có dính dáng chi!
Khảy móng tay tròn đủ tám vạn pháp môn tu.
Trong nháy mắt dứt sạch A tăng kỳ nghiệp chướng”*

00.30.09: Trục chỉ.

00.31.30: Pháp giới nhất chân không có Cực lạc, Ta bà.

00.31.45: Kinh Bất liễu nghĩa: Cõi Ta bà phải sanh sang thế giới Cực lạc.

00.36.27: **CĐC 29: Thi ca 34: Cái thấy của người chứng đạo NHƯ NHƯ BẤT ĐỘNG**

00.36.54: “*BÁT KHẢ HỦY BÁT KHẢ TÁN
THỂ NHƯỢC HƯ KHÔNG VÔ NHAİ BẠN
BÁT LY ĐƯƠNG XỨ THƯỜNG TRẠM NHIÊN
MỊCH TỨC TRI QUÂN BÁT NĂNG KIẾN*”

00.37.00: “*Tâm tĩnh định an lành ngay tại chỗ.
Chê hay khen không giận cũng không mừng
Rõng như hư không lỏng lộng sáng trong
Tìm rồi tự hiểu không chỉ cho ai thấy được
Ngay chỗ đứng không rời Niết bàn đại lạc
Ai muốn biết hãy tu đi sẽ biết
Uống nước rồi vị nước hỏi chi!”*

00.38.33: Luận Đại thừa bách pháp: Như Thế tôn ngôn: “ Nhất thiết pháp vô ngã”.

00.46.23: Phải tập có lập trường của mình về khen chê.

00.47.30: “*Tìm rồi tự hiểu không chỉ cho ai thấy được*”: Bất tu nghi giải thoát.

00.49.33: Trục chỉ.

00.50.21: “*BÁT LY ĐƯƠNG XỨ THƯỜNG TRẠM NHIÊN
MỊCH TỨC TRI QUÂN BÁT NĂNG KIẾN*”

00.53.15: “*Mặc thời thuyết, thuyết thời mặc.
Đại thí môn trung vô ủng tác...*”

00.56.35: Kinh Thủ Lăng Nghiêm: “*Thí như hư không thể phi
huyễn tướng bất cự chư tướng phát huy*”

00.57.16: Tập nhìn Như thị.

CĐC 30: Thi ca 35,36: Cái thấy của người chứng đạo về KHÔNG ĐƯỢC mới là ĐƯỢC TẤT CẢ - TỰ TẠI BẤT TU NGHÌ - KỶ 30 (ngày 13/6/1999)

00.02.49: “*THỦ BÁT ĐẮC XẢ BÁT ĐẮC
BÁT KHẢ ĐẮC TRUNG CHỈ MA ĐẮC
NGÔ TẢO TẶNG KINH ĐA KIẾP TU
BÁT THỊ ĐẮNG NHÀN TƯƠNG CUỐNG HOẶC*

00.03.18: “*Bỏ không được lấy lại càng không được*”
KHÔNG ĐƯỢC gì là cái *ĐƯỢC* của kẻ chân tu
*Từ xa xưa đã nhiều kiếp tôi thực hành
Không ăn xổi ở sông nói ra lời dối mị! ”*

- 00.04.46: Lục trần(Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp trần): Làm nhiệm ô, mất chất thanh tịnh của mắt, tai, mũi...
 00.05.41: Theo đại thừa Trần không gọi là Trần mà là Cảnh.
 00.06.05: “ *Bỏ không được lấy lại càng không được* ”
 00.06.11: Chuyển hóa nội tâm lục trần trở thành thanh tịnh(lục căn). Trốn chạy hay từ bỏ lục trần không bao giờ được.
 “ Dục thủ nhất thừa vật ó lục trần.
 Lục trần bất ó hoàn đồng chánh giác ”
 00.08.08: Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp là đối tượng sở duyên của 6 căn, không phải lục trần.
 00.08.40: Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp vẫn tồn tại. Vấn đề không xem nó là nguyên nhân đau khổ(vật ó) thì thành Chánh giác.
 00.09.40: Vạn pháp do nhân duyên sanh, nhân duyên diệt, không thể tự lấy hoặc bỏ được.
 00.12.11: Bồ đề, Niết bàn cũng không thể tự lấy được.
 “ Đắt một cỡi là đắt hàng hà sa cỡi.
 Cỡi nhất chân, không sắc cũng không tâm
 Cỡi như nhau, không CỰC LẠC TA BÀ ”
 00.14.30: Cực lạc, Ta bà, Tịnh độ, Niết bàn: Danh văn cú...vốn là danh ngôn giả lập.
 00.18.29: Chỉ tự mình hóa giải cỡi Ta bà thành Cực lạc, Tịnh độ
 00.26.40: Có 2 cách bỏ, 2 cách lấy: Lấy hiện tượng vật chất không được. Lấy Niết bàn không được.
 00.27.13: Cần chánh niệm. Chánh tư duy cảnh giác ngay ý niệm ban đầu, hạn chế vô minh Đi tìm cỡi nào khác không hề có.
 00.28.20: Người học đạo nhận thức được chân lý cứ tùy theo chân lý mà sống. Sanh già bệnh chết tùy thuận không lo âu.
 “ *Bỏ không được lấy lại càng không được* ”
 KHÔNG ĐƯỢC gì là cái ĐƯỢC của kẻ chơn tu
 00.31.12: *Từ xa xưa đã nhiều kiếp tôi thực hành
 Không ăn xối ở sông nói ra lời dối mị! ”.*
 00.34.57: Trục chỉ
 00.35.15: Khổ do chấp ngã chấp pháp.
 00.35.50: Đại thừa bách pháp: Tất cả pháp vô ngã gồm các pháp gì? (Tất cả pháp vô ngã(100 pháp) thu lại còn 2 pháp: Bồ đặc già la vô ngã, pháp vô ngã).
 00.36.27: Bồ đặc già la vô ngã: Nhơn vô ngã: Sắc thủ thú: Cái tổng thể hiện hữu thường chịu trách nhiệm nghiệp của thân khẩu ý để đau khổ trong tâm trạng của trời, người, atula, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Chỉ là một động vật cao cấp hơn động vật khác vậy thôi.
 00.39.18: Được cái KHÔNG ĐƯỢC.
 00.39.53: Cái ĐƯỢC của kẻ chơn tu. Chuyển hóa Lục căn, nhận thức lục trần, lục cảnh duyên sanh như huyễn tượng quan

tương duyên mà hình thành, sống như như bất động,
nhìn vạn pháp qua thập như thị.

00.49.55: **CĐC 30: Thi ca 36 Cái thấy của người chứng đạo về
TỰ TẠI BẤT TỰ NGHÌ- Kỳ 30, ngày 20/6/10000**

00.52.05: “MẶC THỜI THUYẾT THUYẾT THỜI MẶC
ĐẠI THÍ MÔN TRUNG VÔ ỦNG TẮC
HỮU NHÂN VẤN NGÃ GIẢI HÀ TÔNG
BÁO ĐẠO MA HA BÁT NHÃ LỤC
HOẶC THỊ HOẶC PHI NHÂN BÁT THỨC
THUẬN HÀNH NGHỊCH HÀNH THIÊN MẶC TRẮC”

00.56.57: Khi im lặng mấy kẻ biết: đó là đang nói :
Nói bằng Diệu âm, Quán thế âm, Phạm âm, Hải triều âm.
Lúc nói nhiều có ai hiểu: Chẳng nói gì!
Đúng khi cần, sẽ nói mãi nói tuôn thao
Không trở ngại, không hề vơi cạn ý.
Có người hỏi: cho biết pháp môn tu chứng
Xin thưa rằng: Ma ha Bát nhã là tông.
Việc làm ra, lúc như THỊ lúc như PHI
Khi như thuận. lúc như nghịch, trời còn khó biết!”

**CĐC 31: Thi ca 37: Cái thấy của người chứng đạo về TÂY
THIÊN TỬ THẮT, ĐÔNG ĐỘ NHỊ TAM – Kỳ 31- (ngày
20/6/1999).**

00.01.03: “ KIẾN PHÁP TRẢNG LẬP TÔNG CHỈ
MINH MINH PHẬT SẮC TÀO KHÊ THỊ
ĐỆ NHẤT CA DIẾP THỦ TRUYỀN ĐĂNG
NHỊ THẬP BÁT ĐẠI TÂY THIÊN KÝ
PHÁP ĐÔNG LƯU NHẬP THỦ ĐỘ
BỒ ĐỀ ĐẠT MA VI SƠ TỔ
LỤC ĐẠI TRUYỀN Y THIÊN HẠ VẤN
HẬU NHÂN ĐẮC ĐẠO HÀ CÙNG SỐ”

00.02.10: “ Dụng cờ pháp lập ra tông chỉ
Ý của Tào Khê y lời Phật bảo ban
Sự truyền đăng ngại CA Diếp đứng đầu
Xét lịch đại hai tám đời sử Tây Thiên ghi rõ
Khi chánh pháp truyền sang Đông Độ
Bồ đề Đạt Ma sơ tổ tông Thiên
Truyền sáu đời y bát để làm tin
Người đắc đạo đời sau không đếm hết” .

00.03.05: Công việc hàng đầu của giới xuất gia là: “Tục diệm
truyền đăng, tiếp dẫn hậu lai, báo Phật ân đức.”

00.03.34: Tục diệm: ngọn đèn; Truyền đăng: mối lửa.

00.06.46: “ KIẾN PHÁP TRẢNG LẬP TÔNG CHỈ”

00.08.05: Tông chỉ đạo Phật: Giới học, Định học, Tuệ học.

00.08.17: Thiên tông thuộc Định học.

Tư duy tu: Tam huệ học(Văn huệ, Tư huệ, Tu huệ).

- 00.09.00: Thân khẩu: Nhờ Giới.
- 00.09.32: Thiền định: Tư duy tu.
- 00.11.45: Truyền đăng tục diệm ngài Ca Diếp đứng đầu.
- 00.13.06: Thiền là chất chung của người tu hành, không có riêng của Tông nào.
- 00.19.51: Dựa trên Y tha duyên nhi sanh khởi, loại bỏ ý niệm thường ngã. Duy thức học cũng là pháp tu thiền.
- 00.21.12: “ *Dụng cò pháp lập ra tông chỉ*
Ý của Tào Khê y lời Phật bảo ban
Sự truyền đăng ngài Ca Diếp đứng đầu”
- 00.24.30: Phật có chánh pháp nhãn tàng, Niết bàn tự tâm truyền cho ông Ca Diếp và dạy bài kệ:
 “ Pháp bản vô pháp pháp
 Vô pháp pháp diệc pháp.
 Ngã phó vô pháp thời
 Pháp pháp hà tăng pháp”.
- (Thực tướng của pháp là vô pháp, duyên sanh.
 Pháp vô không có gì đừng đam mê nhưng đừng tìm cái tướng Vô nào quý giá hơn cái pháp này.
 Trao cho cái vô pháp. Các pháp sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc).
- 00.27.18: Phật dẫn sanh “Bồng túc liên hoa tùng địa phát”. Mỗi bước chân Phật có hoa sen đỡ chân.
- 00.27.40: “ Nhon trung tôn đạo hiện sanh dĩ.
 Du hành chư phương các thất bộ.
 Dục dĩ diệu phát ngộ quần sanh
 Thị cố Như Lai phổ quang sát ”.
- (Đấng đạo sư hiện sanh ra đời, mỗi hướng đi bảy bước, mỗi bước có hoa sen đỡ chân. Muốn đem chân lý vũ trụ truyền cho quần sanh. Tám hướng đi đều có hoa sen đỡ chân).
- 00.28.40: Hoa sen là biểu trưng cho chương trình hoàng pháp lợi sanh của đức Phật.
- 00.29.48: Hoa sen có ý nghĩa nhân quả đồng thời ngay trong bông búp đã có đầy đủ cánh nhụy gương hạt. Người, trời, Thanh văn, Duyên giác, Bồ tát, Phật có tánh giác ngộ giải thoát giống nhau đều có khả năng thành Phật.
- 00.31.01: Kinh Hoa Nghiêm: “Nhất thiết chúng sanh cử hữu trí tuệ Như Lai đức tướng”.
- 00.31.25: Trong cuộc đời đức Phật sử dụng hoa sen lần thứ hai: Ca Diếp mỉm cười được Phật truyền cho chánh pháp nhãn tàng, Niết bàn diệu tâm(kho tàng chánh pháp, con mắt nhìn thấu suốt chánh pháp, Niết bàn tự tâm)
- 00.35.25: Câu đối 1 nói ông Ca Diếp thừa truyền chánh pháp của Phật: “Niêm hoa đốn ngộ thừa đương Linh Thứu chánh tông phong”(Đức Phật đưa cành hoa sen Ca Diếp đốn

- ngộ biết mọi người có khả năng thành Phật nên truyền
đăng Ca Diếp đứng đầu).
- 00.36.32: Câu đối 2 nói về Lục tổ Huệ Năng thọ giáo ngũ tổ Huỳnh
Mai được truyền y bát lãnh sứ mệnh truyền đăng: “ Y bát
chơn truyền vĩnh kế Huỳnh Mai hưng đại đạo”.
- 00.37.33: Giai đoạn thứ 3 sắp nhập Niết bàn Phật nói kinh đại thừa
Diệu pháp Liên hoa “Khai thị chúng sanh ngộ nhập Phật
tri kiến”.
- 00.41.40: “ *Sự truyền đăng ngài Ca Diếp đứng đầu
Xét lịch đại hai tám đời sử Tây Thiên ghi rõ
Khi chánh pháp truyền sang Đông Độ
Bồ đề Đạt Ma sơ tổ tông Thiên
Truyền sáu đời y bát để làm tin* ”
- 00.44.10: Học Phật phải tu Thiên, tư duy sâu sắc phát sanh trí tuệ.
00.44.50: Chuyên dạy về Giới là Luật tông(không sanh trí tuệ).
Chuyên về Thiên là Thiên tông. Tông do mọi người đặt
ra.
- 00.47.36: Bồ đề Đạt Ma không phải sơ tổ tông Thiên mà là người
truyền đăng. Bồ đề Đạt Ma truyền sáu đời y bát(truyền
Giới, Định, Tuệ).
- 00.51.42: “*Người đắc đạo đời sau không đếm hết*”. Người đắc đạo
là ai?
- 00.51.48: Đắc đạo là pháp môn giải thoát bất tư nghi. Đắc đạo tùy
mức độ.
- 00.56.41: Tây thiên tứ thất: Tây thiên: Tây Thiên trúc; tứ thất: 28.
00.57.02: Đông Độ nhị tam: Đông độ: Trung Quốc; nhị tam: 6.
01.00.30: Lục đại truyền y: Tổ Bồ Đề Đạt Ma, Huệ Khả, Tăng Xán,
Đạo Tín, Hoằng Nhẫn, Huệ Năng.
- 01.01.25: Sơ tổ núi Thiên trúc: “ Niêm hoa đốn ngộ thừa đương
Linh Thụu chấn tông phong”
- 01.01.37: Lục tổ Huệ Năng: “ Y bát chân truyền vĩnh kế Huỳnh
Mai hưng đại đạo”
- 01.01.52: Tổ Huệ Khả: “ Thiếu thất đình tiền thiên trượng Bạch
vân hàn lập tuyết”
- 01.02.51: Tổ Huệ Năng: “Nhất triều minh nguyệt dạ Huỳnh Mai
lâm lý truyền y”

**CĐC 32: Thi ca 38,39: Cái thấy của người chứng đạo qua vấn đề
CHÂN VỌNG HỮU VÔ – TÂM PHÁP CÁN TRẦN – Kỳ 32-
(ngày 27/6/1999).**

- 00.01.50: “*CHÂN BÁT LẬP VỌNG BỒN KHÔNG
HỮU VÔ CẤU KHIỂN BÁT KHÔNG KHÔNG
THẬP LỤC KHÔNG MÔN NGUYÊN BÁT TRƯỚC
NHẤT TÁNH NHƯ LAI THỂ TỰ ĐỒNG*”
- 00.04.10: “*Chân không thực lấy chân đâu để lập?
Vọng không CHÂN tìm vọng ở nơi nao?*”

*Có và KHÔNG xóa sạch chớ để lòng
Có không thật, KHÔNG không hoàn toàn rỗng
Mười sáu món, gọi là KHÔNG, không dính dáng
Chư Như Lai cùng chứng thể tịch nhiên này”*

- 00.09.37: Lòng từ bi Như Lai bình đẳng:
“Thị pháp bình đẳng vô hữu cao hạ”.
Như Lai nhìn hiện tượng vạn pháp bình đẳng nên được
quả Vô thượng Bồ đề.
- 00.11.25: Quả Bồ đề Niết bàn không thật có chân như gì cả do xa
lìa phiền não được an vui bản nhiên. Chân bất lập.
- 00.16.30: “*Vọng không CHÂN tìm vọng ở nơi nao?*”
- 00.16.33: Vọng bản Vô: “*Tuyệt học vô vi nhàn đạo nhân
Bất trừ vọng tưởng bắt cầu chân
Vô minh thật tánh tức Phật tánh
Ảo hóa không thân tức Pháp thân..”*
- 0017.20: Người học đạo cần thẳng thắn, cương quyết không vị tình.
- 00.22.15: “*CHÂN BẤT LẬP VỌNG BỒN KHÔNG*”
*(Chân không thực lấy chân đâu để lập?
Vọng không CHÂN tìm vọng ở nơi nao?)*
- 00.27.21: “*HỮU VÔ CÂU KHIỂN BẤT KHÔNG KHÔNG*
*(Có và KHÔNG xóa sạch chớ để lòng
Có không thật, KHÔNG không hoàn toàn rỗng)*
- 00.28.27: Người tu hành hiện pháp lạc trú.
- 00.29.09: Kinh A Di Đà:
“Quốc doanh Cực Lạc tịch quang chơn cảnh cá trung huyền
Phật hiệu Di Đà pháp giới tàng thân tùy xứ hiện”
- 00.29.51: *Có và KHÔNG xóa sạch chớ để lòng*: Đừng bao giờ phủ
nhận núi sông, đất liền là không.
- 00.31.06: “*Dục thủ nhất thừa, vật ố lục trần.
Lục trần bất ố hoàn hoàn đồng chánh giác”*
- 00.32.24: Có không thật có, không thật ngã. Vạn pháp giai không.
KHÔNG không hoàn toàn rỗng. “*Sắc bất dị không, không
bất dị sắc...*”
- 00.34.35: “*THẬP LỤC KHÔNG MÔN NGUYÊN BẤT TRƯỚC
NHẤT TÁNH NHƯ LAI THỂ TỰ ĐỒNG*”
*(Mười sáu món, gọi là KHÔNG, không dính dáng
Chư Như Lai cùng chứng thể tịch nhiên này”*
- 00.34.40: Tùy mọi chỗ, mọi lúc dùng từ “*KHÔNG*” để thuyết minh
tánh vô thường, vô ngã của vạn pháp nhưng không từ
“*KHÔNG*” nào thật đúng, gọi là không vậy thôi.
- 00.35.00: “*KHÔNG*” để hiển bày pháp duyên sanh không có thật.
- 00.36.45: Tịch nhiên: Vắng lặng, vốn vậy.
- 00.39.10: TRực chỉ.
- 00.47.20: “*Thị phi chung nhật hữu bất thính tự nhiên vô.
Trường đoãn gia gia hữu viên hương xứ xứ đồng”*
- 00.50.00: Vấn đề *CÓ KHÔNG* cũng vậy.

KHÔNG là không tự ngã, không thật có.

CÓ là có duyên sanh như huyền.

CDC 32: Thi ca 39: Cái thấy của người chứng đạo về TÂM PHÁP CĂN TRẦN

- 00.52.54: Lục căn: Lục căn nội sắc(mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý căn).
 00.56.00:Trần: Lục trần ngoại sắc(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp)..Có tác dụng làm nhiệm ô lục căn(thấy, nghe, ngửi, nếm, xúc, biết).
 01.04.21: “ Nhất tâm bất sanh vạn pháp câu túc”. Lục trần là bản chất của vạn pháp.
 01.04.45: Tâm biểu hiện từ Lục căn. Tâm là Căn. Pháp là Trần.
 01.09.39: “ *TÂM THỊ CĂN PHÁP THỊ TRẦN
 LƯỠNG CHỨNG DU NHƯ CẢNH THUỜNG NGÂN
 NGÂN CẤU TẬN TRỪ QUANG THỈ HIỆN
 TÂM PHÁP SÔNG VONG TÁNH TỨC CHÂN*”
 01.11.54: * “*Tâm chủ động nảy sanh nhiều thọ tướng
 Gọi là CĂN vì hay sanh chi mạt quả hoa
 Pháp là sơn lâm là đại địa giang hà
 TRẦN là BỤI vì chúng có thể làm nhiệm ô tâm tánh.
 * CĂN TRẦN ấy chỉ là bụi mờ trên kính
 Bụi lau rồi thể gương sáng hiện ra
 TÂM vốn KHÔNG, CẢNH vốn TỊCH tự bao giờ
 Tâm vắng lặng, Cảnh trở thành CHÂN NHƯ thanh tịnh”*

CDC 33: Thi ca 40,41: Cái thấy của người chứng đạo qua vấn đề NỖ ƯU TƯ VỀ PHÁP NHƯỢC MA CƯỜNG – TÂM là ĐỘNG CƠ TẠO NGHIỆP - Kỳ 33- (ngày 04/7/1999).

- 00.02.28: Người đi sâu vào Phật pháp không tin thuyết:
 + Chánh pháp: 500 năm đầu.
 + Tượng pháp: Sau chánh pháp 1000 năm
 + Mạt pháp: Sau tượng pháp 1000 năm cho đến trở về sau
 00.06.40: “ *TA MẠT PHÁP ! ÁC THỜI THẾ!
 CHÚNG SANH PHƯỚC BẠC NAN ĐIỀU CHẾ
 KHÚ THÁNH ĐIỀU HỀ TÀ KIẾN THÂM
 MA CƯỜNG PHÁP NHƯỢC ĐA OAN HẠI
 VẤN THUYẾT NHƯ LAI ĐÓN GIÁO MÔN
 HẬN BÁT DIỆT TRỪ NHƯNGỎ TÁI*”
 00.07.05: “*Ôi! Mạt pháp cõi đời nhiều trược ác
 Những chúng sanh phước mỏng khó dạy răn
 Cách Phật lâu xa tà kiến nặng sâu dần
 Chánh pháp yếu, ma quân mạnh gây nhiều oan hại
 Nghĩ chánh pháp của Như Lai Đôn giáo
 Tiếc! Chưa được trừ tà kiến vụn nát như ngói tan!”*
 00.08.05: “*Ôi! Mạt pháp cõi đời nhiều trược ác”*

- 00.11.05: Tâm con người mạt. Phật, Pháp, Tăng không hề mạt(mạt: ngọn ngành).
- 00.14.46: Vô lượng khổ đế: Nhìn đâu cũng thấy khổ.
- 00.15.05: Chánh pháp không hiển lộ được gọi là mạt pháp.
- 00.16.01: Học chánh pháp để hành chánh pháp, sống trong an lành tự tại, không coi thường người khác.
- 00.19.24: Tất cả chúng sanh đều có Phật tánh. Pháp không có mạt.
- 00.20.45: Pháp trong lòng ta mạt(sắc→sắc trần, thanh→thanh trần..)
- 00.21.48: Cõi đời nhiều trược ác. Hiểu trược ác như thế nào?
- 00.22.40: Nhìn bằng nhục nhãn nên thấy cõi đời Ngũ trược. Nhìn bằng Tuệ nhãn, pháp giới bất nhị,
00. 25.36: “*Những chúng sanh phước mỏng khó dạy răn*”: Do còn nhiều tà kiến, mê tín hoang đường.
- 00.26.54: “*Cách Phật lâu xa tà kiến nặng sâu dần*”: Không học chánh pháp, không có niệm lành, không sử dụng Phật tâm, Phật tánh của mình nên tà kiến nặng.
“*Đối diện dữ ngữ, tâm cách thiên sơn*”
- 00.32.42: “*Chánh pháp yếu, ma quân mạnh gây nhiều oan hại*”:
- 00.33.30: Người Phật tử không bao giờ được phép sợ ma quỷ(Ma qui: những thứ làm nhiều nhưong, quây, cám dỗ.
- 00.34.10: Đạo Phật có Tứ ma: Thiên ma, Phiền não ma, Ngũ ấm ma, Tử ma.
- 00.38.13: “*Nghĩ chánh pháp của Như Lai Đốn giáo*”.
- 00.38.51: Như Lai đốn giáo: Chuyển phiền não thành Bồ đề. Chuyển sanh tử thành Niết bàn.
- 00.39.14: “*Tiếc! Chưa được trừ tà kiến vụn nát như ngói tan!*”
- 00.40.35: Đề ý Ma, Chánh pháp, Tượng pháp, Mạt pháp, Ngũ trược, Tà kiến.
- 00.42.50: Trục chỉ.
- CĐC 33: Thi ca 41: Cái thấy của người chứng đạo qua vấn đề TÂM là ĐỘNG CƠ TẠO NGHIỆP - Kỳ 33**
- 00.50.30: “*TÁC HẠI TÂM ƯƠNG TẠI THÂN
BÁT TU OAN TỔ CÁNH VUỒ NHÂN
DỤC ĐẮC BÁT CHIÊU VÔ GIÁN NGHIỆP
MẠC BÁNG NHƯ LAI CHÁNH PHÁP LUÂN*”
- 00.55.25: “*Dấy khởi niệm dữ lành TÂM chủ động
Nghiệp hiện hành THÂN chịu hậu quả ki*”
*Chớ trách ai đừng đổ lỗi oan khiên nào!
Nghiệp vô gián muốn tránh xa hãy tu học Như Lai chánh pháp.*
- 00.57.10: “*Kim sanh tiện tu quyết đoán tướng liệu bất do biệt
nhon*”

CĐC 34: Thi ca 42,43: Cái thấy của người chứng đạo qua vấn đề VUI BẰNG CÁI VUI CỦA CHÍNH MÌNH - CHÁNH GIÁO TÀ GIÁO CÓ GIÁ TRỊ RIÊNG CỦA NÓ- Kỳ 34- (ngày 11/7/1999).

- 00.01.58: Kinh Duy Ma Cật có pháp vui Vô tận đấng: Tự mình vui, càng truyền đạt cho nhiều người càng vui không hề mòn mỏi.
- 00.11.30: “*CHIÊN ĐÀN LÂM VÔ TẠP THỌ
UÁT MẬT SUM TRẦN SƯ TỬ TRỤ
CẢNH TĨNH LÂM NHÀN ĐỘC TỰ DU
TẤU THÚ PHI CẨM GIAI VIỄN KHỨ*”
- 00.11.41: “*Rừng cây qui thuận chiêm đàn không tạp
Sư tử vương một mình trụ chốn thâm u
Cảnh sơn lâm tịch mịch tự nhàn du
Loài cầm thú tầm thường đành cao bay xa chạy hết*”
- 00.12.12: Kinh Phật có thí dụ: 1/ Rừng chiêm đàn có hương thơm.
2/ Rừng cây Y lan có mùi hôi thối(cây bán hạ, cây trôm ở VN).
- 00.13.40: Sư tử vương ở trong rừng chiêm đàn.
- 00.18.39: Người tu hành: Nhân sư tử(một mình).
- 00.19.12: “*UÁT MẬT SUM TRẦN SƯ TỬ TRỤ*”
(*Sư tử vương một mình trụ chốn thâm u*)
“*Mặc thời thuyết thuyết thời mặc.
Đại thí môn trung vô ủng tắc
Hữu nhân vấn ngã giải hà tông
Báo đạo ma ha Bát nhã lực
Hoặc thị hoặc phi nhân bất thức
Thuận hành nghịch hành thiên mặc trác*”
- 00.20.19: Phật tiếp cận chúng sanh, cần thân nào hiện thân nấy:
Hiện thân là vận dụng lời nói, hiểu biết ngang bằng với hiểu biết của giai cấp nào trong xã hội.
- 00.22.28: “*Cảnh sơn lâm tịch mịch tự nhàn du
Loài cầm thú tầm thường đành cao bay xa chạy hết*”
(Thân phận người tu hành).
- 00.23.35: Sách Nho:
“*Nhân chí sát tắc vô đồ, hi chí thanh tắc vô ngư*”
(*Nước trong cá không ở, người thâm trầm tế nhị khó kiếm bạn*).
- 00.24.08: “*Sanh giả ngã phụ mẫu, thành giả ngã bằng hữu*”.
(*Người sanh ra ta là cha mẹ, người làm nên cho ta là bầu bạn*)
- 00.24.15: “*Kiệt bằng tu thánh chí, tợ ngã bất hư vô*”
- 00.25.48: Trục chí.
- 00.30.29: Thành Phật là gì?

00.30.38: Vượt qua cái khổ đau mà người khác không làm được là thành một vị Phật. Ta có thể thành Phật hàng ngày có Niết bàn hàng ngày (Lục tức Phật)

00.40.59: Thao hỏi: “Tiện năng tháo tâm dục đức hỏi tích thao danh uân tổ tinh thần huyền diệu chỉ tuyệt” (hỏi tích thao danh: mai danh ẩn tích).

CĐC 34: Thi ca 43: Cái thấy của người chứng đạo qua vấn đề CHÁNH GIÁO TÀ GIÁO CÓ GIÁ TRỊ RIÊNG CỦA NÓ- Kỳ 34

00.46.49: “*SU TỬ NHI CHÚNG TÙY HẬU
TAM TUẾ TIỆN NĂNG ĐẠI HAO HỒNG
NHƯỢC THỊ GIÁ CAN TRỤC PHÁP VƯƠNG
BÁCH NIÊN YÊU QUÁI HƯ KHAI KHẨU!*”

00.52.16: Đừng bao giờ nghĩ Tà giáo là của một đạo nào.

00.52.48: Tà giáo là giáo lý nào không đem lại lợi ích cho con người, không được luật pháp của xã hội nước nào đó chấp nhận. Tà hay chánh nhìn vào kết quả tốt hay xấu mà theo.

00.53.21: “*Giống sư tử sinh ra con nòi sư tử
Ba tuổi năm gầm rung chuyển núi rừng xanh
Bầy chó hoang vờn theo gót đấng Pháp vương
Trăm năm sữa vẫn là tiếng “gâu gâu” ...đáng ghét!*”

00.54.35: Trục chỉ.

00.55.34: “Triều cổ mộ chung cảnh tỉnh ái hà danh lợi khách.
Kinh tinh Phật hiệu thoáng hồi khổ hải mộng mê
nhon”

CĐC 35: Thi ca 44: Cái thấy của người chứng đạo KHÔNG ĐEM PHÁP CỨU CẢNH DIỄN RA PHƯƠNG TIÊN - Kỳ 35- (ngày 18/7/1999).

00.12.23: “*VIÊN ĐỐN GIÁO VẬT NHÂN TÌNH
HỮU NGHI BÁT QUYẾT TRỤC TU TRANH
BÁT THỊ SƠN TĂNG SÍNH NHÂN NGÃ
TU HÀNH KHỦNG LẠC ĐOẠN THƯỜNG KHANH*”

00.12.47: “*Pháp Viên Đốn, thuyết pháp phải là trực thuyết
Ai hoài nghi mời tranh luận phân minh.
Không tự tôn “thầy núi” để lòe đời
Chấp Nhân Ngã dễ rơi vào hố sâu THƯỜNG ĐOẠN*”.

00.13.29: Giáo lý có:

- + Tạng giáo: Nhơn thừa học được.
- + Thông giáo: Tiểu thừa, Đại thừa cùng học.
- + Đại thừa: Biệt giáo (Bán tự giáo).
- + Viên giáo: Mãn tự giáo.
- + Đốn giáo, Tiệm giáo.

00.34.00: Thiên sư Linh hựu (tổ Qui sơn): Người tu hành phải biết phục thiện không nên có thái độ ù lỳ.

00.35.29: *Chấp Nhân Ngã dễ rơi vào hố sâu THƯỜNG ĐOẠN*”.
(Chấp nhân, chấp ngã, chấp pháp, chấp thường, chấp đoạn, chấp có, chấp không).

- 00.36.40: Quán ngũ uẩn giai không , không chấp ngã(tự tôn) chấp pháp(chấp đoạn, thường,không nhận thức tánh duyên sanh của vạn pháp).
- 00.38.01: Chấp thường: Cho rằng chết rồi vẫn còn nên thờ cúng.
Chấp đoạn: Chết rồi mất hẳn.
- 00.45.26: Người đệ tử Phật không chấp ngã pháp, không chấp thường đoạn, không chấp có không.
- 00.49.10: Trục chỉ.
- 00.49.24: Giáo lý khế lý(liễu nghĩa). Giáo lý khế cơ (bất liễu nghĩa).
- 00.50.05: Tứ tất đàn: Phổ vị thế giới tất đàn, Vị nhơn, Đối trị, Đệ nhất nghĩa tất đàn.
- 00.54.00: NgườỒi nghe pháp phải tự đặt mình thuộc đối tượng nào? Thừa nào? Giáo nào? Chủng tánh nào?
- 00.55.00: Khi thuyết về Đôn giáo, Pháp sư không nên vận dụng, hạ thấp thành giáo lý “khế cơ” để đáp ứng số đông người.
- CĐC 36: Thi ca 45,46: Cái thấy của người chứng đạo ĐÚNG và SAI của TỤC ĐỂ KHÔNG CÓ GIÁ TRỊ CHÂN THẬT- GIÁ TRỊ của TU SĨ là HÀNH GIẢ không là HỌC GIẢ - Kỳ 36- (ngày 25/7/1999).**
- 00.01.30: Tục đế: Giáo lý tương đối có thể thay đổi được. Chơn đế: Giáo lý tuyệt đối, không thay đổi.
00. 05.20: “*THỊ BÁT THỊ PHI BÁT PHI
SAI CHI HÀO LY THẤT THIÊN LÝ
THỊ TẮC LONG NỮ ĐÓN THÀNH PHẬT
PHI TẮC THIỆN TINH SANH HẨM TRUY*”
- 00.05.40: Hai điển tích: Long nữ đón thành Phật; Thiện Tinh sanh hãm trụ.
- 00.06.04: * “*Gọi là THỊ không tương mạo lấy chi làm chuẩn!
Bảo rằng PHI không có chuẩn biết cứ vào đâu?
Ngạn ngữ rằng: “nhân mà sai suyển một ly
Thì quả sẽ lệch mục tiêu... vạn dặm”*”
- 00.06.20: *Thị là đúng; Phi là sai.*
- 00.09.24: * “*Dựa nhân quả quyết định SAI hay ĐÚNG
Nhân tốt lành hoa quả sớm sum suê
Rõ là sai Thiện tinh con Phật đọa A tỳ...
Chắc chắn đúng, Long nữ chúng Bồ đề trong nháy mắt.”*
- 00.10.53: Khen không vội mừng; Chê đừng vội sợ.
- 00.13.46: Sai chi hào lý thất thiên lý.
- 00.14.16: Dựa nhân quả mới quyết định sai hay đúng.
- 00.16.27: Đạo Phật dạy bằng tinh thần tự giác.
- 00.17.38: Hai điển tích một ngạn ngữ:
“*Rõ là sai Thiện tinh con Phật đọa A tỳ...
Chắc chắn đúng, Long nữ chúng Bồ đề trong nháy mắt.”*

- 00.20.16 Không phải chết rồi mới đọa địa ngục. Thiện tinh đọa A tỳ ngay lúc còn sống(phiền não, đau khổ, bức tức)
- 00.21.05: Vị Tỳ kheo ni Bảo Liên Hương(k.Lãng nghiêm) cũng đọa địa ngục trong hiện tại, thân tâm không giải thoát giác ngộ.
- 00.26.24: Long nữ: Phát xuất từ giai cấp súc sanh vẫn được thành Phật do biết tu tập.
- 00.27.48: Trục chỉ.
- 00.31.12: *KHEN* ai khen? *CHÊ* ai chê? Dựa trên tiêu chuẩn nào để khen chê.
- 00.31.01: Như như bất động, lấy *NHÂN QUÁ* làm chuẩn.
Ngạn ngữ Trung quốc: “ Chó đạo chích sủa vua Nghiêu”
- 00.36.36: Bất phong suy bất động.
- CĐC 36: Thi ca 46: Cái thấy của người chứng đạo GIÁ TRỊ của TU SĨ là HÀNH GIẢ không là HỌC GIẢ - Kỳ 36**
- 00.37.18: “*NGÔ TẢO NIÊN LAI TÍCH HỌC VẤN
DIỆC TẶNG THẢO SỞ TÂM KINH LUẬN
PHÂN BIỆT DANH TƯỚNG BẤT TRI HỮU
KHƯỐC BỊ NHƯ LAI KHỔ HẠ TRÁCH
SỞ THA TRÂN BẢO HỮU HÀ ÍCH
NHẬP HẢI TOÁN SA ĐỒ TỰ BÌ
TÙNG LAI TẶNG ĐẮNG GIÁC HƯ HÀNH
ĐA NIÊN UÔNG TÁC PHONG TRÂN KHÁCH*”
- 00.38.27: * “*Trong quá khứ tôi mang danh nghe nhiều học rộng
Từng dịch kinh giải luận bấy lâu nay
Phân biệt danh ngôn, nghĩa thú chữa tình tường
Như Lai quả: chỉ là người đếm bạc
* Vào kho bạc, đếm không công vô ích
Cát biển mênh mộng tính số để mà chi
Hiểu biết suông lắm học vị có ra gì!
Lãng nặng mãi chỉ là khách phong trần nổi trôi theo
dòng năm tháng*”.
- 00.39.20: Học, hành sống thero chánh pháp mới có ích.
- 00.41.45: “Rừng nhu biển thánh khôn dò”. Học nữa học mãi.
- 00.44.56: Kinh Tiền dụ.
- 00.50.09: Trục chỉ.
- 00.50.36: Vấn đề của người học Phật: Văn nhi Tu. Tu nhi Tu.
- 00.50.42: Phát Bồ đề tâm: Tà Chánh, Chơn Ngụy, Đại Tiểu, Thiên Viên. Tà Ngụy Tiểu, Thiên: Bồ. Chánh, Chơn, Đại, Viên: Lấy.
- 00.52.24: Kinh Pháp Hoa:
+ Đại Trí Văn Thù, phẩm 1: Phải vận dụng Đại TRÍ mà nghe kinh.
+ Phẩm 28: Bồ tát Phổ Hiền khuyến pháp, kết thúc K,Pháp hoa: Tượng trưng cho sức tinh tấn. Trí và Hành hợp nhất thành tựu quả Giải thoát Giác ngộ.

- 00.53.24: Phật Thích Ca: *TRI* và *HÀNH*. Phật Di Đà: *BI* và *TRÍ*.
- 00.57.08: Khất sĩ, một nghĩa trong Tỳ kheo: Khất sĩ, Bồ ma, Phá ác.
- 01.00.36: Mục đích Đạo Phật: Xây dựng con người cách sống khinh an, hạnh phúc, giải thoát giác ngộ. Không chú trọng văn bằng học vị.
- 01,02.03: Ân Tông pháp sư nói với Lục tổ Huệ Năng: “ Nhân giả giảng kinh Niết bàn như vàng ròng còn bản tăng giảng như ngói gạch”

CĐC 37: Thi ca 47: Cái thấy của người chứng đạo CHỨNG TÁNH TÀ, CẢN TÁNH HẠ LIỆT, KHÓ HỌC HÀNH và CHỨNG ĐẠO - Kỳ 37- (ngày 01/8/1999).

- 00.01.46: Đạo Phật có 5 loại chứng tánh:
- 1/Phàm phu.
  - 2/ Ngoại đạo: Có thể cùng một đạo nhưng không học cùng một giáo lý, bản thân người đạo Phật nhưng vẫn có thể ngoại đạo(mê tín, đa thần giáo). Cần nương nơi Tam bảo(Phật Pháp Tăng), tin nhân quả.
  - 3/Bất định: Chưa có lập trường (đại thừa, tiểu thừa, phương tiện) .
  - 4/Tiểu thừa: Nhận thức giáo lý vô thường, vô ngã, khổ, bất định
  - 5/Đại thừa: Vạn pháp vô thường, sanh lão bệnh tử nhưng không hề mất.
- 00.24.09: Thành Phật là giác ngộ chân lý.
- 00.25.05: “*CHỨNG TÁNH TÀ THỔ TRÍ GIẢI
BÁT ĐẠT NHƯ LAI VIÊN ĐÓN GIÁO
NHỊ THỪA TINH TẤN VẬT ĐẠO TÂM
NGOẠI ĐẠO THÔNG MINH VÔ TRÍ TUỆ.
DIỆC NGU SI DIỆC TIỂU NGÁI
KHÔNG QUYÊN CHỈ THƯỢNG SINH THỰC GIẢI.
CHẤP CHỈ VI NGUYỆT UÔNG THI CÔNG
CẢN CẢNH PHÁP TRUNG HƯ NIẾT QUÁI*”
- 00.25.33: * “*Tà chứng tánh thường hiểu sai chánh giáo
Pháp ĐÓN VIÊN Như Lai dạy khó tiếp thu
Kém đạo tâm tinh tấn tốt ấy Nhị thừa.
Hàng ngoại đạo thông minh không trí tuệ*
**Còn một hạng ngu si ầu trĩ
Nhìn ngón tay cho đã thấy trăng rồi
Phí công tu vì hiểu biết quá ngây thơ
Căn và Cảnh họ biết mơ hồ như người bệnh lừa đôi mắt*”.
- 00.26.40: Nên áp dụng nhân quả trong đời sống hàng ngày.
- 00.30.18: “*Tà chứng tánh thường hiểu sai chánh giáo
Pháp ĐÓN VIÊN Như Lai dạy khó tiếp thu*”
- 00.30.33: Kiểm tra lại chứng tánh của mình.

- 00.30.44: Viên giáo: Mọi người đều có Phật tánh.
- 00.31.00: Tu hành là Duyên như Phật tánh. Tu không phải để thành Phật mà gạt lọc phiền vô minh.
Thành Phật là Chánh như Phật tánh, do Liễu như Phật tánh hiển lộ không do tu mà có.
- 00.34.22: Giáo lý đạo Phật có cặp phạm trù: Đốn và Tiệm.
- 00.34.38: Đốn tu tiệm ngộ. Tiệm tu đốn ngộ. Đốn tu đốn ngộ. Tiệm tu tiệm ngộ.
- 00.38.56: Muốn có đốn tu đốn ngộ phải huân tập 3 điều kiện:
1/ Phải nhận thức được giáo lý vô thường, vô ngã, khổ, bất định.
2/ Phải bồi dưỡng kiến thức đạt đến người nhân đạo, tuyệt học vô vi.
3/ Chứng thật tướng là tướng Vô, vạn pháp như huyễn. Rồi tất cả khởi tu không cầu chứng.
- 00.43.12: Chủng tánh đại thừa là do có quá trình tu tập và tích lũy.
- 00.44.23: *“Pháp ĐỐN VIÊN Như Lai dạy khó tiếp thu
Kém đạo tâm tinh tấn tốt ấy Nhị thừa.
Hàng ngoại đạo thông minh không trí tuệ”*
- 00.45.27: Tiểu thừa có Luật tông giữ 250 giới.
- 00.49.37: Đại thừa phải giữ 3 giới: Nhiếp lục nghi giới(giữ tư cách bậc thượng lưu); Thiện pháp giới; Nhiều ích hữu tình giới.
- 00.57.37: * *“Còn một hạng ngu si ấu trĩ
Nhìn ngón tay cho đã thấy trăng rồi
Phí công tu vì hiểu biết quá ngây thơ
Căn và Cảnh họ biết mơ hồ như người bệnh lòa đôi mắt”*.
- 00.58.20: *“ Nhất thiết tu đa la giáo như tiêu nguyệt chỉ”*
(Giáo lý đạo Phật trong ba tạng kinh điển giống như ngón tay chỉ trăng. Nên nương ngón tay mà nhìn trăng).
- 00.58.57: Học kinh điển Phật phải Văn- Tư- Tu.
- 01.03.56: *“ Không huyền chỉ thượng sanh thật giải”*
- 01.06.04: Lục căn hoàn toàn thanh tịnh. Cảnh(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp) cũng hoàn toàn thanh tịnh. Trần do vô minh bắt giác.

CĐC 38: Thi ca 48,49: Cái thấy của người chứng đạo CĂN CẢNH SONG VONG là PHẬT- TÔI TÁNH BỒN KHÔNG, THIÊN ngay CÔI DỤC- Kỳ 38 (ngày 08/8/1999).

- 00.01.06: Tiêu chuẩn để thành Phật là Căn Cảnh song vong.
- 00.02.06: *“BÁT KIẾN NHẤT PHÁP TỨC NHƯ LAI
PHƯƠNG ĐẮC DANH VI QUÁN TỰ TẠI
LIỄU TỨC NGHIỆP CHUỖNG BỒN LAI KHÔNG
VỊ LIỄU UNG TỰ HOÀN TỨC TRÁI ”*
* *“ Bằng Phật nhãn, CẢNH CĂN là huyễn
Đã huyễn rồi còn thực được nữa sao?*

Chánh quán sâu trong hành trụ... tứ oai nghi

Trong mọi lúc đó gọi là “Quán tự tại”

* *Giác là hết còn chi vay với trả*

“Nghiệp” tánh không tìm hình mạo sao ra?

Chỉ vì mê thấy “có trả có vay”

Ai cho vay nghiệp? Ai là người vay nghiệp”

00.03.07: Pháp: “Nhậm trì tự tánh hủy sanh vật giải”(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp).

00.06.54: Làm chủ pháp(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp), căn cảnh song vong là Phật.

00.07.19: “*BÁT KIẾN NHẤT PHÁP TỨC NHƯ LAI
PHƯƠNG ĐẮC DANH VI QUÁN TỰ TẠI*”

00.07.50: Quán tự tại: Quán vạn pháp là như huyễn, duyên sanh, vô tướng.

00.08.43: Như huyễn là không thật với người tỉnh thức nhưng thật với người nằm mộng nên đau khổ và yêu thương thật.

00.13.17: “*LIỄU TỨC NGHIỆP CHUÔNG BỒN LAI KHÔNG
VỊ LIỄU UNG TU HOÀN TỨC TRÁI*”

00.13.37: Liễu: + “ Đón giác **liễu** Như Lai thiền

Lục độ vạn hạnh thể trung viên

Mộng lý không không hữu lục thú”

Giác hậu không không vô đại thiên” (Thi ca 3)

+ “Giác tức **liễu** bất thi công.

Nhất thiết hữu vi pháp bất đồng

Trụ tướng bó thí sanh thiên phước..(Thi ca 21)

00.14.21: “*LIỄU TỨC NGHIỆP CHUÔNG BỒN LAI KHÔNG*”.
Liễu ở đây là liễu cái gì?

00.14.24: Liễu: Thấy rõ tánh duyên sanh của vạn pháp như người thức.

00.16.30: “*VỊ LIỄU UNG TU HOÀN TỨC TRÁI*” : Chưa rõ chỉ là cảnh ác mộng trong chiêm bao nên đau khổ(Vị liễu: chưa tỉnh thức).

00.20.21: * “ *Bằng Phật nhãn, CẢNH CĂN là huyễn*

Đã huyễn rồi còn thực được nữa sao?

Chánh quán sâu trong hành trụ... tứ oai nghi

Trong mọi lúc đó gọi là “Quán tự tại”

00.26.59: Quán tự tại: Quán ngũ uẩn giai không, cảnh căn là huyễn.

00.28.24: * “ *Giác là hết còn chi vay với trả*

“Nghiệp” tánh không tìm hình mạo sao ra?

Chỉ vì mê thấy “có trả có vay”

Ai cho vay nghiệp? Ai là người vay nghiệp”

00.37.24: Trực chỉ.

00.43.57: “ *Thị pháp bình đẳng vô hữu cao hạ*”

(Nhìn vạn pháp bình đẳng là ke62t quả của quả Vô thượng Bồ đề)

CĐC 38: Thi ca 49: Cái thấy của người chứng đạo TỘI TÁNH BỒN KHÔNG, THIÊN ngay CÔI DỤC- Kỳ 38

00.46.12: “ CƠ PHÙNG NGỌC THIÊN BÁT NĂNG XAN
BỆNH TỶ Y VƯƠNG CHẤM ĐẮC TA !
TẠI DỤC HÀNH THIÊN TRI KIẾN LỰC
HỎA TRUNG SANH LIÊN CHUNG BÁT HOẠI
DỪNG THÍ PHẠM TỘI NGỘ VÔ SANH
TẢO THỜI THÀNH PHẬT Ư KIM TẠI”

00.52.51: Hiểu được thật tướng vạn pháp là Vô tướng. Thật tánh vô minh là Phật tánh, duyên sanh như huyền mới hành thiên trong cõi Dục được.

00.55.40: “ HỎA TRUNG SANH LIÊN CHUNG BÁT HOẠI”
“ Ngọc phân sơn thượng sắc thường nhuận.
Liên phát hoa trung thấp nhi càn”.

CĐC 39: Thi ca 49: Cái thấy của người chứng đạo TỘI TÁNH BỒN KHÔNG, THIÊN ngay CÔI DỤC- Kỳ 39 (ngày 15/8/1999).

00.05.00: Hiểu tội tánh bồn không, tu dễ dàng hơn.

00.09.05: Thiên ngay cõi Dục. Cõi Dục là cõi nào?

00.10.10: Phải tu thiên ngay trong cõi Dục.

00.11.27: Cõi chúng ta đang sống không phải là cõi Dục, Sắc hay Vô sắc. Nếu không tu thì vừa là cõi Dục, vừa là cõi Sắc, cõi Vô sắc hay tổng hợp là cõi Ta bà phải chịu đựng khổ não; nếu biết thiên, giác ngộ là cõi Cực lạc. Không có cõi nào là cõi đau khổ, cũng không có cõi an vui.

00.12.6: Cõi an vui là tâm của ta. Khi hóa giải được phiền não vô minh.

00.13.00: Cõi Dục thật sự không có ranh giới. Đắt một cõi là đất hằng sa cõi.

00.13.03: “ CƠ PHÙNG NGỌC THIÊN BÁT NĂNG XAN
BỆNH TỶ Y VƯƠNG CHẤM ĐẮC TA !
TẠI DỤC HÀNH THIÊN TRI KIẾN LỰC
HỎA TRUNG SANH LIÊN CHUNG BÁT HOẠI
DỪNG THÍ PHẠM TỘI NGỘ VÔ SANH
TẢO THỜI THÀNH PHẬT Ư KIM TẠI”

00.13.21: “Đói gập cổ không ăn sao no được!
Bệnh trốn thầy(lương y) mong được lành sao
Sức thiên sâu ở cõi Dục vẫn hành
Sen trong lửa tốt tươi mới là mẫu nhiệm!
Thầy Dũng Thí, lỡ phạm vào tội trọng
Giác ngộ rồi thành Phật có sao đâu!”

00.14.13: “Đói gập cổ không ăn sao no được!”: Học chánh pháp phải hành.

00.14.40: Ngọc thiện: Thức ăn của nhà vua.

00.15.14: Ngọc thiện của nhà vua là cái gì?

“ Bất kiến nhất pháp tức Như Lai.

- Phương đặc danh vi quán tự tại
 Liễu tức nghiệp chướng bốn lai không
 Vị liễu ưng tu hoàn túc trái”
- 00.15.40: Muốn thành Như Lai Phật phải huấn luyện lục căn thanh tịnh.
- 00.16.20: Bất kiến: Bất văn bất tri: Không thấy, nghe, nghĩ, nắm xúc, biết.
- 00.22.10: “*BỆNH TỶ Y VƯƠNG CHÂM ĐẮC TA !*”: Bệnh không cho thầy thuốc trị sao lành được.
- 00.22.21: “Liễu tức nghiệp chướng bốn lai không”: Quán vạn pháp giai không.
- 00.25.24: “ *CƠ PHÙNG NGỌC THIÊN BÁT NĂNG XAN* qua thi ca 39:
 “ Tâm thị căn pháp thị trần
 Lưỡng chủng du như cảnh thượng ngân
 Ngân cầu tận trừ quang thị hiện
 Tâm pháp songvong tánh tức chân”
 * “Tâm chủ động nảy sanh nhiều thọ tướng
 Gọi là CĂN vì hay sanh chi mạt quả hoa
 Pháp là sơn lâm là đại địa giang hà
 TRẦN là BUI vì chúng có thể làm nhiễm ô tâm tánh.
 * CĂN TRẦN ấy chỉ là bụi mờ trên kính
 Bụi lau rồi thể gương sáng hiện ra
 TÂM vốn KHÔNG, CẢNH vốn TỊCH tự bao giờ
 Tâm vắng lặng, Cảnh trở thành CHÂN NHƯ thanh tịnh”
- 00.35.23: “ *CƠ PHÙNG NGỌC THIÊN BÁT NĂNG XAN* qua thi ca 3: “ Đốn giác liễu Như Lai thiên
 Lục độ vạn hạnh thể trung viên
 Mộng lý minh minh hữu lục thú
 Giác hậu không không vô đại thiên”
- 00.39.38: Cúng dường pháp là cái gì?(Kinh khó nghe khó hành mà nghe được, hành được).
- 00.41.00: “ Chư cúng dường trung pháp cúng dường tối”. In kinh ấn tống chỉ là một phần nhỏ của cúng dường pháp.
- 00.43.40: “*Sức thiên sâu ở cõi Dục vẫn hành*”: Thiên là phải thiên trong cõi Dục.
- 00.47.12: Những người vượt qua được bốn tường: Tửu, sắc, tài, khí là Thần tiên, Hiền Thánh
- 00.48.33: A la hán, Bồ tát, Phật là ai?
 1/ Diệt được Kiến Tư hoặc trong tam giới là A la hán.
 2/ Diệt được Kiến Tư hoặc, Trần sa hoặc là Bồ tát
 3/ Diệt được Vô minh hoặc là Phật.
- 00.53.00: “ Chư hành vô thường
 Thị sanh diệt pháp
 Sanh diệt diệt dĩ
 Tịch diệt vi lạc”

- 00.55.18: Vô minh hoặc (hoặc: lậu, phiền não).
- 00.55.57: Đạo Phật lấy hoa sen làm biểu trưng.
- 00.56.54: Phật là con người như mọi người ở trần tục nhưng không bị hoen ố. Phật là sư tử người trong loài người, là hoa sen trong các thứ hoa.
- 01.00.54: Nói về tội tánh bốn không:
*“Thầy Dũng Thí, lỡ phạm vào tội trọng
 Giác ngộ rồi thành Phật có sao đâu!”*
- 01.06.45: TRực chỉ.
- 01.07.00: Tổ Qui sơn: “Kim sanh tiện tu quyết đoán, tướng liệu bất do biệt nhơn. Tức ý vong duyên bất dĩ chư trần tác đối. Tâm không cảnh tịch chỉ vị cửu trệ bất thông”

CĐC 40: Thi ca 50, 51: Cái thấy của người chứng đạo THẬT TÁNH của TÔI là KHÔNG CÓ TÁNH GÌ – TÔI TỪ TÂM KHỞI TỪ TÂM DIỆT- Kỳ 40 (ngày 22/8/1999).

- 00.03.03: Thật tánh của tội là không tánh nên không nên tự ti mặc cảm khi phạm tội. “Đại hải bất nạp tử thi”.
- 00.04.54: Tâm thanh tịnh nên khi phiền não làm nhiễm ô sẽ trở nên thanh tịnh trở lại sau khi biết hóa giải phiền não vì tự phiền não không có tánh cũng vậy khi làm điều tội biết là tội không làm nữa, làm thiện thì tội kia không đáng sợ nữa.
- 00.09.46: “SƯ TỬ HỒNG VÔ ÚY THUYẾT
 THÂM TA MÔNG ĐÔNG NGOAN BÌ ĐÁT
 CHỈ TRI PHẠM TRỌNG CHƯỚNG BỒ ĐỀ
 BẤT KIẾN NHƯ LAI KHAI BÍ QUYẾT ”
- 00.10.04: “*Phật thuyết pháp vạch ra đường vô úy
 Thật đáng thương cho người tim yếu óc già suy
 Chỉ biết run! Sợ phạm tội chướng Bồ đề
 Mà không biết bí quyết Như Lai đã mở...?*”
- 00.10.18: “*Phật thuyết pháp vạch ra đường vô úy*”
 Phật là người được Tứ vô sở úy nên không hề sợ hãi, lo âu bế tắc trên đường hoàng pháp độ sanh. Chúng ta ai cũng có thể đạt được như vậy.
- 00.10.51: 1/ Nhất thiết trí vô sở úy: Nhận thức được ngã pháp giai không. Bất kiến nhất pháp tức Như Lai.
- 00.15.51: 2/ Lậu tận vô sở úy: Không hề đau khổ, sợ sệt lo âu vì phiền não vô minh không thật tánh.
- 00.22.49: 3/ Thuyết chướng đạo vô sở úy: Ngũ dục Kiến Tư hoặc là chướng đạo.
- 00.24.31: 4/ Thuyết tận khổ đạo vô sở úy: Muốn trừ quả khổ nào Phật dạy cho cái nhân để không trừ quả khổ ấy (Bồ thí độ xan tham. Trí tuệ độ ngu si...).
- 00.28.13: “*Thật đáng thương cho người tim yếu óc già suy*”

Không biết Tứ vô sở úy của Phật. Giới phải kiêng dè nhưng phải biết Thật tánh của tội là không có tội.

00.32.46: *Chỉ biết run! Sợ phạm tội chướng Bồ đề
Mà không biết bí quyết Như Lai đã mở...?”*

00.33.10: Trục chỉ.

00.34.00: Người đệ tử Phật phải giữ chánh niệm, cảnh giác về Thừa(Tối thượng thừa), Giáo(Viên giáo), Tát đàn(đệ nhất nghĩa tất đàn), Chung tánh(Đại thừa).

**CĐC 40: Thi ca 51: Cái thấy của người chứng đạo TỘI TỬ
TÂM KHỞI TỬ TÂM DIỆT – KỶ 40.**

00.39.42: “ HỮU NHI TỶ KHUU PHẠM DÂM SÁT
BA LY HUỲNH QUANG TĂNG TỘI KHIẾT
DUY MA ĐẠI SĨ ĐỐN TRỪ NGHI
DU NHƯ HÁCH NHẬT TIÊU SƯƠNG TUYẾT”

00.40.06: *“Giới dâm sát có hai thầy phạm phải
Ưu Ba Ly, khủng bố xử “đoạn đầu”!
Lòng hoang mang tăng sợ hãi của hai sư
Duy Ma Đại sĩ trừ nghi như sương tan trong nắng sớm”*

00.40.50: Lục quần Tỳ kheo: Ngoại hiện Thanh văn nội bí Bồ tát.

00.46.52: Ông Duy Ma Cật là người bắt từ nghi, thuyết pháp bắt từ nghi, tập họp đại chúng, trình diễn cảnh giới bắt từ nghi, dạy pháp môn giải thoát bắt từ nghi.

00.53.33: “BA LY HUỲNH QUANG TĂNG TỘI KHIẾT”

00.57.44: Trục chỉ.

00.58.21: “khí”: trừ bỏ.

**CĐC 41: Thi ca 52: Cái thấy của người chứng đạo CÔNG ĐỨC
BỒ THÍ PHÁP VÔ GIÁ – ĐỊA VI PHÁP là ĐỊA VI MỘT PHÁP
VƯƠNG không là ĐẮNG SIÊU NHIÊN, SIÊU NHÂN, TOÀN
NĂNG - KỶ 41, ngày 29/8/1999.**

00.01.30: Phật là nhà tu khổ hạnh có lúc đã từng ăn phân bò để cho mọi người biết ăn phân bò không kết quả trong việc tu hành.

00.04.52: Bồ thí pháp là pháp môn vô tận đặng, công đức vô giá.

00.08.50: Tài thí cứu ngặt không cứu nghèo. Tài thí nhiều cứu nghèo không cứu khổ. Cứu khổ quan trọng hơn hết. Pháp thí vô giá cứu được khổ.

00.12.15: “BÁT TƯ NGHI GIẢI THOÁT LỰC
DIỆU DỤNG HẰNG SA DÃ VÔ CỰC
TỨ SỰ CÚNG DƯỜNG CẢM TỪ LAO
VẠN LƯỢNG HUỲNH KIM DIỆC TIÊU ĐẮC
PHÁN CỐT THOẠI THÂN VỊ TỨC THÙ
NHẤT CÚ LIỄU NHIÊN SIÊU BÁCH ỨC ”

00.12.40: “BÁT TƯ NGHI GIẢI THOÁT LỰC ”

00.14.00: Bát tư nghi: Không thể nghĩ bàn.

- 00.15.25: Nhất xiển đề: 1/ Hành động theo bản năng không biết phước đức không nghĩ đến người khác.
2/ Phương tiện xiển đề: Dùng phương tiện để hành động có chủ đích xiển dương chánh pháp (Đon hà thiêu tượng Phật).
- 00.22.26: “ Tửu phùng tri kỷ thiên bôi thiếu.
Thoại bất đầu cơ bán cú đa”
(Rượu gặp tri kỷ uống ngàn chén vẫn thấy ít. Đàm thoại không hợp nói nửa câu cũng thấy nhiều).
- 00.23.31: “Đổi diện điều ngữ tâm cách thiên san”
- 00.24.26: “*Lực giải thoát nghĩ bàn sao cho hết*”: Ly văn tự tướng, ly ngôn thuyết tướng.
- 00.25.00: *Nghĩ bàn sao cho hết* : Bất tư nghi.
- 00.29.56: “*Cát sông Hằng sánh diệu dụng chưa tày
Thọ cúng dường khỏi sợ khỏi từ nan
Vàng vạn lượng, còn chưa cân xứng!*”
- 00.36.36: Ngàn lượng vàng có thể có nhưng ý tứ trong sáng đem lại giải thoát giác ngộ thì không có.
“ Thiên kim dĩ đắc hảo ngữ nan cầu”.
- 00.38.59: “*Thân dù nát xương tan như bột
Dâng cúng dường chưa đủ để đền ơn*”
(Dùng lời văn thậm xưng)
- 00.43.38: Giáo lý đạo Phật dạy cho biết ngay những gì hiện có trên cõi đời. Thành Phật là phải biết hết những gì cõi đời có.
- 00.44.17: “ NHẤT CÚ LIỄU NHIÊN SIÊU BÁCH ỨC”: Chỉ cần biết một câu: “ Chúng thật tướng vô nhơn pháp.
Sát na diệc khước A tỳ nghiệp”
- 00.48.47: Hoặc câu: “ Bất lao đờn chỉ đạo Tây phương”.
- 00.55.00: “*Hướng hồ chi tứ sự bình thường
Nghe chánh pháp dứt sạch vô vàn nghiệp chướng*”
- 00.55.21: Trục chỉ
CDC 41: Thi ca 53: Cái thấy của người chứng đạo ĐỊA VI PHẬT là ĐỊA VI MỘT PHÁP VƯƠNG không là ĐẮNG SIÊU NHIÊN, SIÊU NHÂN, TOÀN NĂNG
- 01.02.06: “PHÁP TRUNG VƯƠNG TỐI CAO THẮNG
HẰNG SA NHƯ LAI ĐỒNG CỘNG CHỨNG
NGÃ KIM GIẢI THỦ NHƯ Ý CHÂU
TÍN THỌ GIẢ GIAI TƯƠNG ỨNG”
- 01.02.49: Pháp trung vương vô thượng: Vua của các pháp, làm chủ lục căn, tự tại với lục cảnh
- CDC 42: Thi ca 53: Cái thấy của người chứng đạo ĐỊA VI PHẬT là ĐỊA VI MỘT PHÁP VƯƠNG không là ĐẮNG SIÊU NHIÊN, SIÊU NHÂN, TOÀN NĂNG - BẢN NGUYỄN VĂN PHÁP MỘT THỂ NHẤT CHÂN – KỶ 42, ngày 05/9/1999.**
- 00.03.00: “PHÁP TRUNG VƯƠNG TỐI CAO THẮNG”

- 00.07.25: Phật không làm ra vũ trụ vạn hữu. Phật độc tôn vì chấm dứt luân hồi sanh tử lục đạo.
- 00.07.45: Trời là xu thế phát triển vận hành của vũ trụ vạn hữu, như vậy là như vậy, không có cái ông.
- 00.11.37: Tu là làm chủ lục căn, tự tại với lục cảnh(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp).
- 00.21.23: “Tâm Cảnh song vong tánh tức chân”
- 00.22.55: Phật là đấng pháp vương vì làm chủ lục căn, tự tại lục cảnh, hóa giải phiền não vô minh bao phủ của lục trần.
- 00.23.07: Phật không là đấng siêu nhiên, toàn năng.
- 00.25.03: “ HẰNG SA NHƯ LAI ĐỒNG CỘNG CHÚNG”: Mười phương chư Phật cũng đồng một pháp trung vương tối cao thắng: Làm chủ lục căn, tự tại lục cảnh, làm thủng màn vô minh. “ Nhất thiết pháp vô ngã”
- 00.32.01: “NGÃ KIM GIẢI THỨ NHƯ Ý CHÂU”: Nhận thức Phật là đấng pháp trung vương.
- 00.32.40: “*Vua các Pháp bậc tối tôn tối thắng
Chư Như Lai đồng chứng địa vị này
Như ý châu tôi vừa phát hiện hôm nay
Ai tin nhận cùng nhau chung thọ dụng*”
- 00.35.05: Phật là đấng pháp vương, thiện thế, thế gian giải, vô thượng sĩ, điều ngự trượng phu, thiên nhơn sư, Phật Thế tôn.

00.46.09: Trục chỉ.

CĐC 42: Thi ca 54: Cái thấy của người chứng đạo BẢN NGUYỄN VĂN PHÁP MỘT THỂ NHẤT CHÂN

- 00.53.29: “ LIỄU LIỄU KIẾN VÔ NHẤT VẬT
DIỆC VÔ NHƠN DIỆC VÔ PHẬT
ĐẠI THIÊN SA GIỚI HẢI TRUNG ÂU
NHẤT THIẾT THÁNH HIỀN NHƯ ĐIỆN PHÁT
GIẢ SỬ THIẾT LUÂN ĐẢNH THƯỢNG TRIỀN
ĐỊNH TUỆ VIÊN MINH CHUNG BẮT THẮT ”
- 00.53.51: “ *Thấy rất rõ không hề có thật vật
Cũng không người không có Phật Trời chi!
Cõi đại thiên như bọt biển nổi chìm...
Hiền với Thánh! Như những tia điện nhoáng
Do vành sắt niềng đầu mà xoay xác
Trong mọi thời định tuệ tôi vẫn sáng tròn*”
- 00.55.56: “ *Thấy rất rõ không hề có thật vật*”: Tuệ nhãn và Phật nhãn thấy như vậy.
- 01.04.00: “*Cũng không người không có Phật Trời chi!*”

CĐC 43: Thi ca 54: Cái thấy của người chứng đạo BẢN NGUYỄN VĂN PHÁP MỘT THỂ NHẤT CHÂN – KỶ 43, ngày 12/9/1999.

00.01.09: Bản nguyên vạn pháp một thể nhất chân.

- Cõi nhất chân phi sắc phi tâm.
Cõi như nhau không có Cực lạc, Ta bà”
- 00.06.37: Cái học của người học Phật cõi là nhất chân không sắc không tâm, nên nói duy tâm hay duy vật đều không đúng.
- 00.10.20: Cực lạc hay Ta bà do cách sống của mọi người.
- 00.10.16: “LIỄU LIỄU KIẾN VÔ NHẤT VẬT
DIỆC VÔ NHƠN DIỆC VÔ PHẬT
ĐẠI THIÊN SA GIỚI HẢI TRUNG ÂU
NHẤT THIẾT THÁNH HIỀN NHƯ ĐIỆN PHẬT.
GIẢ SỬ THIẾT LUÂN ĐẢNH THƯƠNG TRIỀN
ĐỊNH TUỆ VIÊN MINH CHUNG BẤT THẤT ”
- 00.12.00: Những điều cấm kỵ không tiếp thu được thi ca 54.
- 00.13.59: “*Thấy rất rõ không hề có thật vật
Cũng không người không có Phật Trời chi!
Cõi đại thiên như bọt biển nổi chìm...
Hiền với Thánh! Như những tia điện nhoáng
Do vành sắt niềng đầu mà xoay xác
Trong mọi thời định tuệ tôi vẫn sáng tròn”*
- 00.19.35: “*Thấy rất rõ không hề có thật vật*”: Ngũ uẩn thật đại giai không.
- 00.27.07: “*Cũng không người không có Phật Trời chi!*”
- 00.32.25: Phải nhớ Tam năng, Tam bất năng trong khi học đạo, hành đạo
- 00.33.40: Như Thế tôn ngôn: “Nhất thiết pháp vô ngã”. Vô ngã gồm: Nhơn vô ngã, Pháp vô ngã.
- 00.34.08: Người là một Bồ đặc dà la vô ngã(sắc thủ thú vô ngã) nên có người nhưng không có người, là một tổng báo thể gọi là hữu tình chúng sanh xoay dần trong sáu nguồn tư tưởng của sáu cõi:
- 00.37.00: Trời không có. Phật không có.
- 00.39.10: Muốn thành để có an lành phải làm sao?
- 00.39.40: Phải để ý về Giới – Định – Huệ mới có an lành.
- 00.40.30: Tâm ta có đủ 10 giới: Thanh văn, Duyên giác, Bồ tát, Phật, trời, người, Atu la, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh.
00. 41.43: Không nên van xin bên ngoài.
- 00.41.58: “*Cõi đại thiên như bọt biển nổi chìm...*”
- 00.42.31: Cõi đại thiên: Cõi Ta bà, Phật Thích Ca làm giáo chủ.
- 00.42.40: Tiểu thiên=1000 Tiểu thế giới; Trung thiên= 1000 Tiểu thiên; Đại thiên = Tam thiên = 1000 Trung thiên.
- 00.43.57: Cõi Ta bà, đại thiên không hề có ranh giới, ở đâu còn những tâm hồn ở cõi Dục, Sắc, Vô sắc thì ở đó là cõi Ta bà, Phật Thích Ca làm giáo chủ.
- 00.47.01: Cõi Ta bà như bọt biển nổi chìm vì không có thật.
- 00.56.03: “*Hiền với Thánh! Như những tia điện nhoáng*”
- 00.56.16: Hiền, Thánh, Phạm phu là gì?

“ Bất giáo như thiện chi thánh như hà
Giáo như hậu thiện chi hiền như hà
Giáo dục bất thiện chi ngu như hà”

00.59.55: Trục chỉ

CĐC 44: Thi ca 55: Cái thấy của người chứng đạo CHÂN LÝ THÌ KHÔNG BAO GIỜ THAY ĐỔI – KỶ 44, ngày 19/9/1999.

00.01.45: Nhận thức phân biệt chân lý tục đế, chơn đế (Vô thường- Thường; Vô ngã- Ngã; Khô- Lạc).

00.11.20: Phân biệt: Cực(có thể hết cực); Khỏ(khó dứt trừ). Đạo Phật dạy cách diệt khổ.

00.14.29: Phật thương tất cả chúng sanh nhưng không hề thương ai hết.

00.16.42: “NHẬT KHẢ LÃNH NGUYỆT KHẢ NHIỆT
CHÚNG MA BẤT NĂNG HOẠI CHÂN THUYẾT
TƯỢNG GIÁ TRANH VANH MẠN TIẾN ĐỒ
THÙY KIẾN ĐƯỜNG LANG NĂNG CỰ TRIỆT”

00.17.18: Chứng đạo ca là tư tưởng liễu nghĩa đại thừa, chân lý chơn đế.

00.21.11: “ Trăng có nóng! Mặt trời dù có lạnh!
Lũ ma quân không xuyên tạc chân lý này
Thốt xe voi đổ dốc tiến lừ lừ
Bầy bọ ngựa chống xe sao cho nổi”

00.22.50: “Trăng có nóng! Mặt trời dù có lạnh!”(dùng lối văn thâm xưng)

00.25.16: “ Trăng có nóng! Mặt trời dù có lạnh!
Lũ ma quân không xuyên tạc chân lý này”
(Chân lý nên không thay đổi)

00.30.21: Trong đạo Phật đừng bao giờ sợ ma quỷ. Ma quỷ là tà giáo, những gì lôi kéo ta làm sai để sanh sự khổ.

00.34.34: Đệ tử Phật chân chánh không bao giờ cầu xin, tin tưởng thể lực từ bên ngoài.

00.39.40: “ Thiếu tiêu ly gia lão đại hời
Hưởng âm vô nhị mãn mao thối
Nhi đồng tương kiến bất tương thức
Tiểu vấn khách tùng hà xứ lồi”

01.01.25: Trục chỉ.

CĐC 45 : Thi ca 56: Cái thấy của người chứng GIÁO LÝ ĐẠI THỪA dành cho CĂN CỐ và CHỦNG TÁNH ĐẠI THỪA – KỶ 45, ngày 26/9/1999.

00.00.35: Ngũ chủng tánh trong đạo Phật. Chủng tử đại thừa mới nghe được Chứng đạo ca.

00.11.20: Tin chánh pháp: Tín tự, tín tha, tín sự, tín lý.

00.12.23: Hàng Tuệ tánh Thanh văn nghe được kinh này. Định tánh Thanh văn không nghe được .

- 00.13.12: “ĐẠI TRƯỞNG PHU BẤT DU Ư THỔ KÍNH
ĐẠI NGỘ BẤT CẦU Ư TIÊU TIẾT
VỊ LIỄU NGÔ KIM VỊ QUÂN QUYẾT”
- 00.15.13: “Voi vĩ đại không đi đường ngoằn nghèo của thỏ
Đại ngộ rồi không câu chấp những nhỏ nhen
Nhìn trời xanh qua ống thấy được bao nhiêu trời?
Chưa hiểu rõ tôi sẽ vì chư quân mà chỉ rõ”
- 00.17.40: Theo Khổng giáo Trời không có nghĩa là ông trời. Khổng tử cho rằng trời là: “ Thiên giả lý thể chi đương nhiên”.
- 00.19.03: “ĐẠI TRƯỞNG PHU BẤT DU Ư THỔ KÍNH.
- 00.20.40: “Voi vĩ đại không đi đường ngoằn nghèo của thỏ
Đại ngộ rồi không câu chấp những nhỏ nhen”
- 00.21.16: Đại ngộ là ngộ cái gì, dựa vào đâu để ngộ? Ngộ rồi thì như thế nào?
- 00.23.10: “MẠC TƯƠNG QUẢN KIẾN BẢNG THƯƠNG THƯƠNG”
- 00.24.27: “Nhìn trời xanh qua ống thấy được bao nhiêu trời?":
Cảnh tỉnh người tu hành.
- 00.25.46: Kinh Pháp hoa: Khai, Thi, Ngộ, Nhập.
- 00.28.01: Muốn có tri kiến Phật phải sống bằng chơn tâm. Làm sao tìm chơn tâm?
- 00.28.04: Chơn tâm là tìm tâm thường trú(xa ma tha bỏ tâm thất tình).
- 00.31.36: Ngộ: Hiểu kỹ tri kiến Phật. Thực nghiệm rồi thực chứng.
- 00.35.08: Đại ngộ: Người học giáo lý, sống bằng giáo lý có kết quả.
- 00.35.40: Đại ngộ là ngộ thế nào? Đáp rằng:
- 00.36.40: Thi ca 1: “ Bậc tuyệt học vô vi nhân đạo
Vọng không trừ, tưởng chẳng cầu chân
Tánh của vô minh là Phật tánh không hai
Phật tánh ấy! Chính là thật tánh của vô minh đấy!
Thân ảo hóa với Pháp thân cũng vậy
Ảo hóa thân là hiện tượng của Pháp thân .
- 00.41.12: Thọ yếu là do tác nhân chính của con người không do Phật cho hay thương ghét. Sanh tử là do duyên sanh của vạn pháp.
- 00.42.45: Tại sao tu hành như Mục kiên Liên thân thông đệ nhất mà vẫn bị ám hại chết, không được sự giúp đỡ của Trời, thiên long hộ pháp.
- 00.43.28: Ám hại hay minh hại cũng vậy thôi. Vấn đề ra đi nhẹ nhàng nhanh chóng thì tốt hơn ốm đau bệnh tật.
- 00.45.48: Đối với đạo Phật không phải phước mà thọ lâu dài, không thọ không phải là xấu.
- 00.48.57: Nhìn tất cả các pháp là Phật pháp để bồi dưỡng cách sống của mình.
- 00.49.12: Đại ngộ: “ Nhận thức rõ hai thân pháp hóa

- Chợt tỉnh rằng: “vạn pháp giai không”
Tánh thiên chân là thật tánh của mình
Mình là Phật vốn là thiên chân Phật”
- 00.50.29: Đại ngộ: “ Liễu liễu kiến vô nhất vật
Diệc vô nhơn diệc vô Phật
Đại thiên sa giới hải trung âu
Nhất thiết thánh hiền như điện phát”
(Thấy rất rõ không hề có thật vật
Cũng không người không có Phật Trời chi!
Cõi đại thiên như bọt biển nổi chìm...
Hiền với Thánh! Như những tia điện nhoáng)
- 00.51.33: Đại ngộ: “ Thân ngũ uẩn chỉ là phù vân tụ tán
Hợp rồi tan trong vũ trụ bao la
Sự diệt sanh sanh diệt vô cùng
Nó hiện hữu với thời gian vô tận”
(Trường hợp Thường Bất Khinh Bồ tát trong kinh Pháp
hoa).
- 00.53.40: Đại ngộ: “ Gọi tam độc thật tánh không hề độc
Ví như bọt bèo sanh diệt huyễn hư
Hễ u mê thì tam độc hoành hành
Bằng tỉnh thức không sao tìm được chúng”
- 00.55.35: Đại ngộ: “ Chúng thật tướng thấy rõ cõi đời vô tướng
Vô tướng đồng với vạn pháp giai không
Tướng PHÁP, NHON mà còn chẳng có gì
A tỳ nghiệp vì gì mà hiện hữu”
(Thi ca 2)
- 01.04.00: Đại ngộ: “ Thoắt chứng nhập NHƯ LAI thiên định
Vạn hạnh tròn mà lục độ cũng châu viên
Còn mộng mơ thấy có sáu nẻo luân hồi
Khi tỉnh thức cõi Ta bà tìm không ra dấu vết”
(Thi ca 3)

CDC 46 : Thi ca 56: Cái thấy của người chứng GIÁO LÝ ĐẠI THỪA dành cho CĂN CỐ và CHỨNG TÁNH ĐẠI THỪA – KỶ 46, ngày 03/10/1999.

- 00.05.56: Chánh niệm: Xa lánh những nguyên nhân gây đau khổ.
- 00.06.30: Chánh định: Thiên định theo chánh pháp, tránh xa Vô tướng định, định xuất hồn.
- 00.09.45: Đại ngộ: “Tội là chi, phước lại là chi?
Đa mang chi hai gánh nặng như chì!
Ai bắt tội? Ai là người chịu tội?
Thiện là chi, ác cũng lại là chi?
Sợ làm chi hai danh tự vô nghi!
Sợ cái đáng sợ! Lương tâm tự hành hạ lấy
Gương lòng sáng xưa nay ta vốn có
Mặc cho bụi mờ vĩnh viễn chẳng quan tâm

Ngày hôm nay có cơ hội lau chùi
Sáng soi thấy, “phước” và “tội” không ai ban ai phạt!
(Thi ca 4)

00.16.10: Đại ngộ: “ Ai là người thường ước mơ vô niệm
Ai là người hằng mong đạt đến vô sanh
Vô niệm vô sanh là ước mơ cuồng vọng hão huyền
Rất oan uổng! Hóa đá một kiếp người tràn đầy linh động
Để trải nghiệm, xin hỏi “ông Robot” người máy
Quả Bò đê! Bao năm tháng nữa ông thành?
Hỏi là hỏi vậy thôi, hỏi tức trả lời
Ai can đảm đủ sức chờ ông giải đáp
(Thi ca 5)

00.21.12: Đại ngộ: “ Tôi chấp nhận cô đơn trên đường đạo
Vui một mình vui theo nhịp bước chân đi
Tôi những mong có pháp lữ chung lòng
Cùng tiến bước vào Niết bàn thường lạc
Không như ý tôi nguyện làm người cổ lỗ
Sống theo mình sống với gió mát trăng thanh
Dù xương tro thân đốt thịt teo gầy
Không ân hận tôi vui với lập trường kiên định ấy
(Thi ca 10)

00.23.09: Đại ngộ: “ Rừng cây quý thuận thiên chiên đàn không tạp
Sư tử vương một mình trụ chốn thâm u
Cảnh sơn lâm tịch mịch tự nhàn du
Loài cầm thú tầm thường đành cao bay xa chạy hết”.
(Thi ca 42)

00.34.08: Đại ngộ: “ Rồi tất cả khỏi tu không cầu chứng
Đó là hạng Đại thừa, Thượng sĩ tối lợi căn
Diệt KIẾN TU diệt sạch hết CÁI TRIỀN
Rồi tất cả mà khỏi để tâm tu chứng
Bậc Trung hạ những căn cơ thấp kém
Học thì nhiều, học trích cú tầm chương
Luôn mồm khoe học vị với văn bằng
Cởi áo bản còn không biết đường mở nút”
(Thi ca 12)

00.41.22: Đại ngộ: “ Tu THIÊN tọa không chỉ ngồi mới “tọa”
Thiền cả đi, khi đứng lúc cần nằm
Dẫu gươm đao dọa dẫm vẫn bình tâm
Phải độc dược cố giữ lòng thanh thản”
(Thi ca 18)

00.49.16: Đại ngộ: “ Việc sanh tử kể sao cho cùng
Tử rồi sanh sanh tử lững lờ trôi
Bổn sư ta vô lượng kiếp phát tâm lành
Làm tiên nhân nhục tu hành từ thời Nhiên Đăng cổ Phật”
(Thi ca 19)

00.52.15: Đại ngộ: “Giác là hết chẳng cần tu với chứng!

Pháp hữu vi nhiều lắm kể sao cùng
 Bồ thí ra lòng chấp phước sanh thiên
 Lúc phước hết sanh lại cuộc đời không như ý
 Như tên bắn xé hư không bay vút
 Súc mồn rồi tên rớt biết về đâu!
 Sao bằng ta thẳng tiến “Thật tướng môn”
 Nhảy một nhảy, đến ngay vùng nước Phật”
 (Thi ca 21)

00.57.24: “Đại ngộ rồi không câu chấp những nhỏ nhen”. Những nhỏ nhen là cái gì?

CĐC 47 : GIẢI ĐÁP THẮC MẮC – KỶ 47, ngày 10/10/1999.

00.21.10: 1/ Con người làm việc ác chết rồi có đầu thai làm súc vật không?

2/ Súc vật như chó mèo khi chết có đầu thai làm người không?

00.26.06: Giải đáp: “Nhược hơn dục liễu tri.

Ứng quán pháp giới tánh.

Nhất thiết duy tâm tạo.

Tâm tạo cái gì thì Thân hưởng quả đó (Tu Tứ đế được hưởng quả Tứ đế).

00.33.40: Sống nọ quý do nhiều dục vọng không thỏa mãn, tâm nọ quý thì có đời sống nọ quý.

00.37.40: “Nhất tâm cụ thập pháp giới”: Một tâm ta đủ 10 pháp giới.

00.40.02: Đức tin mỗi người không giống nhau.

01.07.24: Đạo Phật cho rằng: Tất cả pháp đều do duyên sanh.

./.